HALKIN KURTULUŞU

19 Haziran 1978 | 400 KURUŞ | 114

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!

- 12 MART HÜKÜMLÜLERİNE ÖZGÜRLÜK - BÜTÜN TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLER SERBEST BIRAKILMALIDIR
- NİĞDE CEZAEVİNDE AFTAN YARARLANMIŞ MÜEBBET HÜKÜMLÜLER: "HAKSIZLIĞA KARŞI ÇIKAN HERKESİ, EŞİTSİZLİĞİN GİDERİLMESİ İÇİN SESLERİNİ DUYURMAYA ÇAĞIRIYORUZ"
- NİĞDE KAPALI CEZAEVİ TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİNİN BİLDİRİSİ:
- AHMET DEMİRDÖVEN SERBEST BIRAKILMALIDIR
- MUSTAFA YILDIRIMTÜRK'E ÖZGÜRLÜK

YAZISI 6. SAYFADA

ÜASS YAPILDI

Onbinlerce lise mezunu gene açıkta kalıyor

Üniversiteler Arası Seçme Sınavları.... Katılan: 375 bin kişi, girmeye "hak" kazanacaklar: 37 bin kişi. Açıkta kalan: 338 bin kişi... İşte "herkese yükseköğrenim verilecek" vaadinin anlamı !

Üniversiteler Arası Seçme Sınavları 16 Haziran'da Türkiye'nin 23 ilinde ve Lefkoşe'de yapıldı.

Sınavlara lise ve dengi okul mezunu 375 bin öğrenci katıldı.

Yapılan açıklamaya göre bu yıl Üniversiteler Arası Seçme Sınavlarına katılan 375 bin öğrenciden ancak 37 bin kişi üniversite ve çeşitli yüksekokullara girebilecek. Geriye kalan yaklaşık 300 bin kişi ise yükseköğrenime devam edemeyecek, boşta kalacak.

Böylece sınavlara katılan öğrencilerin ancak % 10'u bir fakülte veya yüksekokula girebilecek. Bu oran geçen yıla ve daha önceki yıllara göre çok daha fazla düşüktür, ve önümüzdeki yıllarda daha da düşecektir.

Üniversiteye giremeyenlerin büyük bir çoğunluğunu işçi, köylü, emekçi çocukları oluşturmaktadır. Üniversiteye girme oranı düştükçe yoksul işçi, köylü, emekçi çocuklarının üniversiteye girme oranı daha da düşecek, onlar için yüksekokul her yıl daha da erişilmez hale gelecektir. Bu da işçi, köylü, emekçi gençliğin büyük bir bölümünü işsizler ordusunun içerisine itecektir.

Üniversiteye girmeye hak kazanın öğrenciler ise yeni bir sömürü ve baskı çemberinin içerisine girmektedir. Birçok öğrenci istemediği dallarda okumak zorunda kalmaktadır. Kafaları faşist-feodal ideoloji ile yıkanmaya çalışılmaktadır. Çeşitli harcamaları ve ders kitapları yoluyla alabildiğine sömürülmektedirler. Kredi ve burs gibi çeşitli olanaklardan yoksun olarak öğretimlerini sürdürmeye çalışmaktadırlar. Bu durum binlerce gencin lisıden sonra yükseköğrenime devam etmesine, bir kısmının ise yüksekokulu terk etmesine yol açmaktadır.

Bunun da dışında üniversiteye girenlerin çok az bir bölümü mezun olmaktadır. Eleyici sınavlar burada da söz konusudur. Ayrıca eğitimin yetersiz oluşu, maddi zorluklar, yetenekleri geliştirmeyen branşlar vb. nedenlerle

Dev.Sa.7.Sü.6'da

Faşist-feodal eğitim protesto edildi

Türkiye'nin birçok yerinde yapılan çeşitli eylemlerle öğrenci gençlik faşist-feodal eğitimi, Üniversiteler Arası Seçme Sınavı sahtekarlığını protesto etmiş, giriş sınavlarının kaldırılmasını ve herkese parasız yükseköğrenim hakkının sağlanmasını istemiştir.

Üniversiteler Arası Seçme Sınavlarının gerçekleştirildiği 16 Haziran öncesinde ve sonrasında yapılan gece, yürüyüş ve mitingler Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (YDGF) öncülüğünde ve onun açtığı Faşist-feodal Eğitimi Protesto Kampanyasının bir parçası olarak düzenlenmiştir.

14 Haziran'da İstanbul Tepebaşı Gazinosunda düzenlenen geceye geniş bir gençlik kitlesi katıldı.

14 Haziran'da İstanbul Tepebaşı Gazinosunda düzenlenen geceye de geniş bir gençlik kitlesi katıldı. Geceye katılanların % 60'ını ÜASS için İstanbul dışından gelen öğrenci gençler oluşturuyordu.

Gecede birer konuşma yapan YDGF Başkanı Çetin Kaya, İYDGD Başkanı Ahmet Necdet Öğütçü ve Aksaray Liseliler Birliği'nden bir kız arkadaş ÜASS sahtekarlığını teşhir ettiler. YDGF'nin açtığı kampanyanın hedeflerini anlattı-

Dev.sa.7.sü.5'de

Ecevit komprador burjuvaziye güvence verdi

Ecevit, yurt dışında emperyalistlerle yaptığı pazarlıklardan döndü. Ayağının tozuyla komprador burjuvazinin bellibaşlı temsilcileriyle görüştü. Hemen arkasından ihracatçı kompradorlara verilen vergi iadesinin artırılması yürürlüğe konulmak üzere. Ecevit aynı gün DİSK yöneticileriyle görüştü. Hemen arkasından ücretlerdeki sözde yüksek artışlara karşı "tedbirler" bir daha gündeme getirildi.

ECEVİT YURT DIŞINDA BÜTÜN EMPERYALİSTLERE EL AÇTI

Ecevit hükümeti, Uluslararası Para Fonu'nun ağır emperyalist sömürü "tedbirlerini" bir bir uyguladı. Emperyalist tekellerin örgütü IMF'nin bütün istekleri yerine getirildi. Paranın değeri düşürüldü. Kamu İktisadi Teşekkülleri mallarına ağır zamlar yapıldı. Tarım ürünleri taban fiyatları düşük tutuldu. Yeni vergi tasarısı ile özellikle dolaylı vergiler ve ikramiye, tazminat, yan ödemeler daha ağır biçimde vergilendirilecek. Nihayet CHP hükümeti, emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda ücretleri dondurmaya

De.sa.7.su.1'de

Sabancı, Ecevit, Feyzioğlu... Sahte halkçı siyasetin komprador burjuvaziye gülümseyişi

ECEVİT: "İŞ ADAMLARININ BİZDEN ÇEKİNMELERİNE GEREK YOKTUR."

İSTANBUL SANAYİ ODASI BAŞKANI NURULLAH GEZGİN: "BÜYÜK BİR CESARETLE ALINAN EKONOMİK KARARLARI DESTEKLİYORUZ."

SABANCI: "VERGİ YASALARININ DAHA UYGUN VE REFORMCU BİR GÖRÜŞLE YENİDEN ELE ALINMASI GEREKİR."

MALİYE BAKANI MÜEZZİNOĞLU: "VERGİ TASARILARI HAKKINDA ÖZEL KESİMCE YAPILAN BAZI ELEŞTİRİLERE KATILIYORUM. İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER YAPILACAKTIR."

KOMPRADOR BURJUVAZİYE İHRACATTA VERGİ İADESİNİN ORAN VE KAPSAMI ARTTIRILIYOR.
VERGİ İADESİNDEKİ EN YÜKSEK ORAN % 20'DEN % 35'E ÇIKARILIYOR.
TOPLAM VERGİ İADESİ 16 MİLYAR LİRADAN 22 MİLYAR LİRAYA ÇIKARILIYOR.

CHP reformistlerinin «Ataş balonu»da söndü

İşte CHP reformistlerinin emekçi halkın anti-emperyalist taleplerini istismar için kullandığı ATAŞ Rafinerisi...

Mersin'de bulunan ATAŞ Rafinerisi üretimi durdurdu. Rafineri, ham petrolu benzin, mazot haline getirerek işliyordu. Rafinerinin en büyük hissedarları arasında Amerikan petrol tekeli Mobil ve İngiliz petrol tekeli BP vardır.

CHP hükümeti, ocak ayı sonunda "üretimi tam kapasiteye çıkarmak üzere ATAŞ'a üç aylık mühlet tanıdığını" belirtti. Bu arada sahte halkçı yalanlar aldı yürüdü. Özellikle Enerji Bakanı, üç ay sonunda rafinerinin devletleştirileceğini defalarca tekrarladı. Böylece en geniş halk kitlelerinin anti-emperyalist duygularının öncülüğünü yapar gibi göründü. Yabancı sermaye karşısında ulusal çıkarların savunucusu pozuna büründü. Devletin, egemen sınıfların elinde ve halka karşı bir zulüm ve sömürü aracı olduğunu gizlemeye çalıştı.

Üç aylık süre boyunca CHP hükümeti emperyalist sermaye dilenmeyi sürdürdü. Ecevit, birçok kez

Dev.Sa.7.Sü.1'de

HALKIN KURTULUŞU

Ecevit'in Rusya Gezisi

Batılı emperyalistlerle görüşmesinin üzerinden daha bir ay bile geçmeden; Başbakan Ecevit, şimdi de ayağının tozuyla sosyal-emperyalist yeni çarlarla buluşmaya, Moskova'ya gidiyor.

Reformistlerin "yeni dış politikası", "uluslararası ilişkilere Türkiye'nin menfaatleri açısından yaklaşımı" işte budur: Bütün emperyalistlerin kapısını aşındırmak ve her birine avuç açmak...

Karşılığı ise, emperyalist kârları için garanti verilmesi ve ülkemizin doğal zenginliklerinin ve emekçi halkımızın çıkarlarının emperyalistlere peşkeş çekilmesidir.

Ecevit'in Moskova ziyareti sırasında imzalanacak olan "Siyasi Belge" ve "saldırmazlık anlaşması" üzerinde daha önce durmuştuk.

Yeni çarlarla görüşmenin gündeminde başka hangi konular yer alıyor?

Birinci olarak, Nisan başında imzalanan 19. Ticaret Protokoluna bağlı olarak; 800 milyon dolarlık yeni bir volfram anlaşması imzalanacak. Bu, volfram sömürüsünün daha da yoğunlaşması anlamına geliyor. Bilindiği gibi, 19. Ticaret Protokulunda volfram, barit, magnezit ve alümina gibi madenler yer alıyordu.

Bunun yanında görüşmeler sırasında yeni çarlar, göz diktikleri krom ve uranyum madenlerini de muhtemelen söz konusu edecekler ve bu konuda çıkarlar elde etmeye çalışacaklardır. Hiç olmazsa bunlar hakkında bir söz elde etmeye girişeceklerdir.

Ülkemizin madenlerine aç gözlerini diken yeni çarlar bununla yetinebilirler mi? Elbette hayır.

İkinci olarak, Brejnev ve avanesi, görüşmeler sırasında, Petrol Yasası uyarınca kendilerine petrol arama izni ve imtiyazı verilmesini isteyecekler. Mart 1977'de imzalanan ve Nisan 1978'de yürürlüğe giren "Ekonomik İşbirliğinin Geliştirilmesi" anlaşmasıyla sosyal-emperyalistler Türkiye'ye sermaye ihraç ederken hiç bir kısıtlama ile karşılaşmayacak ve "Yabancı Sermayeyi Teşvik" Kanunundan tıpkı diğer emperyalistler gibi yararlanacaklardır.

Yeni çarlar işte şimdi, bu anlaşmadan da yararlanarak, petrol arama ve işletme izni

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Doğuda düzenlenmek istenen yeni tertiplere dikkat

Geçtiğimiz hafta boyunca bir günlük gazetenin, Hürriyet'in manşetinden inmeyen bir haber vardı: KAWA adlı bir gizli örgütün ortaya çıkarılması, bunun Doğu'da faaliyet göstermesi, KAWA'nın Türkiye'yi bölmek için SAVAK ile işbirliği yapması, SAVAK'ın Doğu'da yeni bir isyan çıkarmak için yoğun bir propaganda ve eyleme geçmesi, silah yüklü TIR kamyonunun yakalanması vb.vb

Bu günlük gazetenin bu MİT kaynaklı haberlerinin KAVA Yayınları Sorumlu Müdürü Müfit Bayram'ın önce polis tarafından gözaltına alınması ve sonra da mahkeme tarafından tutuklanması ve egemen sınıfların çeşitli yollarda Doğu'da yeni tertip ve saldırılara girişmesi dönemine rastlaması kimsenin gözünden kaçmadı.

Egemen sınıflar ve onların sözcüleri bu ve benzeri yayınlarla Doğu'da emekçi halk üzerinde düzenlemek istedikleri yeni saldırı ve baskılar için kamuoyu oluşturmayı, bunun için kendilerine haklı bir zemin yaratmayı amaçlamaktadırlar. Bunun örneklerine geçmişte birçok kez tanık olduk. Egemen sınıflar bu tip yayınların arkasından yeni saldırılara girişmişler, Doğu'da yeni 'yıkıcı ve bölücü' örgütler ortaya çıkarmışlar ve yeni birtakım tutuklamalara girişmişlerdir.

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Kava Yayınları Sorumlu Müdürü serbest bırakılmalıdır

Kava Yayınları Sorumlu Müdürü Müfit Bayram ve eşi 24 Mayıs'ta polis tarafından gözaltına alınmıştı ve kendilerinden bir süre haber alınamamıştı.

Yayınevinin çıkardığı bir kitabı gerekçe olarak gösteren polis Müfit Bayram'ı gözaltına aldıktan bir süre sonra mahkemeye sevketmiş, mahkemede de Müfit Bayram'ı tutuklayarak cezaevine göndermiştir.

Müfit Bayram'ın bir yayınevi Sorumlu Müdürü olarak gözaltına alınması ve mahkemece tutuklanması devrimci, demokrat yayınevleri ve yayın organları üzerindeki baskı ve saldırıların bir parçasıdır. Bu baskı ve saldırılarla devrimcilerin, demokratların, ilericilerin susturulamayacağı açıktır.

Devrimci, demokrat, ilerici yayın organları ve yayınevleri üzerindeki baskıları, Müfit Bayram'ın gözaltına alınmasını ve tutuklanmasını protesto ediyor; bütün devrimci ve demokratları bu uygulamalara karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Müfit Bayram ve bütün devrimci, demokrat ve yurtseverler serbest bırakılmalıdır.

Faşizme ölüm, Arjantin halkına hürriyet

- TOPLAMA KAMPLARI VE İŞKENCE MERKEZLERİ ARASINDA FUTBOL OYNANMAZ.
- MUSSOLİNİ 1934, HİTLER 1936, VİDELA 1978
- BREJNEV VE ARJANTİN REVİZYONİSTLERİ: FAŞİST CUNTANIN BAŞ DESTEKÇİLERİ
- ARJANTİN, AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN EGEMENLİĞİ ALTINDA OLAN BİR ÜLKEDİR
- 1976 DARBESİNDEN SONRA NE DEDİLER?
- ARJANTİN İŞÇİ SINIFININ ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALTINDA MÜCADELESİ
- 1976 YILINDAKİ FAŞİST DARBE ÜCRETLERİ YARIDAN FAZLA DÜŞÜRDÜ

YAZISI 2. SAYFADA

Askeri savcılar siviller hakkında kovuşturma yapmayı sürdürüyorlar

Anayasa Mahkemesi'nin kararı nerede kaldı?

Geçen hafta bazı günlük gazetelerin manşetlerini işgal eden bir haber vardı: 12 Mart dönemi nin askeri savcılarından Yaşar Değerli'nin otomobiline konan bomba patladı, fakat Yaşar Değerli'ye bir şey olmadı. Gene bu habere birbiri peşi sıra birkaç gün yer veren bazı günlük gazeteler Yaşar Değerli'ye yapılan "suikast"in "TİKKO'cular tarafından" düzenlendiğini iddia ettiler.

7 Haziran'daki "olay"dan sonra çeşitli kişi ve bazı kuruluşlar ve bu arada Cumhurbaşkanı, İçişleri Bakanı ve Genelkurmay Başkanı bildiriler yayınlayarak, demeçler vererek yapılan "saldırı"yı kınadılar, "olay"ı "telin ettiler."

12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlük döneminin namlı sıkıyönetim savcılarından Yaşar Değerli'nin otomobiline kim tarafından bomba kondu, nasıl kondu, amaç neydi? Bunları bilmiyoruz. Zaten konumuz açısından meselenin önemli yanı da bu değildir.

"Olay"dan sonra bazı günlük yayın organlarında yer alan bir kısım yorum ve haberler, adalet mekanizması ve işlerliği konusunda egemen sınıfları ele vermektedir.

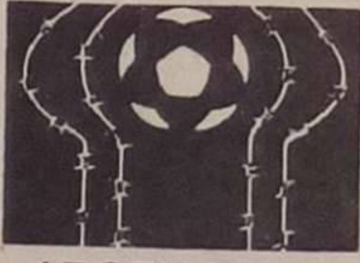
7 Haziran'dan sonra "suikast olayı"nı birkaç gün üst üste manşetlerin-

De.sa.7.sü.5'de

Faşizme ölüm Arjantin halkına hürriyet!

Mussolini 1934, Hitler 1936, Videla 1978

ARGENTINA 78

Arjantin'de Dünya Kupası futbol maçları sürüyor. Milyarı aşan futbol seyircisi televizyonda faşist cuntanın stadların etrafına yığdığı binlerce polis ve askeri göremiyor. Egemen sınıfların spikerlerinin ise önceden iyice kulağı çekilmiş. Hiç biri River Plate Stadının 800 metre uzağındaki deniz kuvvetlerine ait işkence merkezinden söz etmiyor.

Dünya Kupası'nı hazırlama komitesinin başında bir faşist general var. Mussolini ve Hitler'in izinden giden Videla cuntasının bu sözcüsü açıkça şunları söylüyor: "Dünya Kupası organizasyonu siyasi bir karardır. Amacı, Arjantin hakkında uluslararası alanda beliren görüntüyü değiştirmektir". Faşist cuntanın amacı, halk üzerindeki azgın zulüm ve terörü gizlemek, kendisini temize çıkarmaktır. 1934 yılında Dünya Kupası İtalya'da düzenlenmişti. Organizasyon komitesi başkanı General Vaccano şunları söylüyordu: "Dünya Kupası, faşist ruhu mükemmelleştirecek, rejim için coşku ve heyecan havası yaratacaktır." İki yıl sonra Hitler, Berlin olimpiyatlarını "üstün Alman ırkının" kendini gösterdiği bir Nazi propaganda sahnesine çevirdi.

Videla rejimi, kanlı yüzünü gizlemek için 700 milyon dolar harcadı. Bir Amerikan reklam şirketine, faşist cinayetleri gizlemek amacını güden reklamlar için milyonlarca dolar ödendi. Bu, bütçede 400 milyon doları geçen bir açığa eklenecek. Oysa binlerce devlet memuru 6 aydır ücretlerini tam alamadan çalışmaktadır.

Arjantin faşist cuntası "Arcentina-Arcentina" sloganlarını televizyondan yayıyor. Ülkede halk için de tam bir "milli birliğin" olduğunu göstermek istiyor. Oysa gerçekte biletler çok pahalıdır. Altı maçın bileti bir arada satılıyor. Fiyat, bir işçinin düşünemeyeceği kadar yüksek. Böylece emekçiler tribünlerden uzak tutulmuş oluyor. Arjantin halkı, geçmişte birçok futbol maçını anti-faşist gösteriye çevirmişti.

Dünya Kupası futbol maçları, dünyanın ezilen halk kitlelerinin Arjantin faşist rejimini lanetlemeleri için yeni bir fırsat olmuştur. Protesto ve boykot kampanyaları yükselmiştir. Cuntanın beklediği 100 bin turist yerine ancak 20 bin yabancı seyirci Arjantin'e gitti. Dünya halkları, futbolu faşizmin silahı olarak kullanmak isteyen Videla diktatörlüğüne karşı mücadele eden Arjantin halkıyla omuz omuzadır.

Toplama kampları ve işkence merkezleri arasında futbol oynanmaz

Arjantin faşist cuntasını protesto ve Dünya Kupasını boykot etmek için düzenlenen gösteri ve toplantılara onbinlerce kişi katıldı. Yüzbinlerce imza ile faşist rejimin kanlı cinayetleri protesto edildi. Alman Breitner gibi futbolcular bu kampanyada yer aldı. Boykot komitelerinde devrimcilerin yanı sıra birçok demokrat isim de yer aldı. Almanya, Belçika, Danimarka, İspanya, Hollanda, İsviçre, İsrail ve Fransa'da 16 boykot komitesi ve 94 degişik örgüt yayınladıkları bildiride özetle şunları duyurdular:

"ARJANTİN DÜNYA FUTBOL KUPASINI BOYKOT EDELİM

Arjantin Dünya Futbol Kupası, Arjantin askeri cuntası için bir siyasi propaganda eylemidir. İki milyar seyircinin göreceği Dünya Futbol Kupası, uluslararası çapta itibar kazanma amacını gütmektedir. Bu, Arjantin halkına daha fazla yoksulluk ve baskı anlamına gelmektedir. İki yıl içinde işçilerin satın alma gücü %65 düştü. 1977'de enflasyon oranı % 170 iken ücretler yalnızca % 70 arttı.

Dünya Futbol Kupasını boykot, Arjantin halkı ile dayanışmanın sorumlu ve haklı bir biçimidir. Cunta bu organizasyondan yararlanarak uluslararası görünüşünü değiştirmek ve Arjantin'de devlet terörünü meşrulaştırmak istiyor.

Toplama kampları ve işkence merkezleri arasında futbol oynanmaz!

"Kaybolanlar" dahil bütün siyasi tutuklulara özgürlük!

Siyasi, sendikal ve demokratik özgürlükler bütünüyle yeniden sağlanmalıdır!"

Dünya Kupasının boykotu sağlanamadı. Ancak ezilen halk kitleleri, futbol topunun arkasına gizlenmiş faşist kurukafayı daha iyi görüyor. Yiğitçe direnen Arjantin halkıyla birlik ve dayanışmasını güçlendiriyor.

Brejnev ve Arjantin revizyonistleri: Faşist cuntanın baş destekçileri

Arjantin'de askeri faşist diktatörlük onbinlerce yurtseveri katletti. Bütün sendikaları, partileri kapattı. Arjantin revizyonist partisi hariç... Faşist cunta ile revizyonist parti arasında gizli bir anlaşma yapıldı. Revizyonistlerin yayınları çıkmaya devam ediyor. Gene bu anlaşmaya göre revizyonist parti, faşist generalleri doğrudan destekliyor. Revizyonist yayınlarda "Videla tarafından hazırlanan ulusalekonomiyi güçlendirme planını selamlıyoruz" yazılı. Bu planla işçilerin ücretleri % 50 düşürüldü. Revizyonist parti bundan sonra da faşizmi desteklemeyi sürdürdü. Parti yayınları Videla'yı demokrat olarak niteliyor: "Videla hükümetinin gelişen gayretlerini desteklemek gereklidir." Arjantin halkının kasabı Videla cuntası, revizyonist partiyle anlaştığı için ona karşı direnen halk muhalefeti maceracılıkla suçlanıyor. Arjantin sahte komünist partisi Merkez Komitesi üyesi Roberto Vallarino Videla'yı "ılımlı" buluyor. "Videla ordunun genel yapısına göre ilericidir. Ordudaki ılımlı unsurlar bugün egemendir." Revizyonizm, "ılımlı" faşizmin hizmetinde! Revizyonist partiye göre, işkenceleri teşhir eden Uluslararası Af Örgütü'nün rakamları da "abartmaymış" ! Halkın direnişi "maceracı", işkenceleri teşhir "abartma", faşizm ise "ilerici" oluyor !

Arjantin revizyonistlerinin ihaneti, uluslararası planda Sovyet sosyal-emperyalizminin Videla cuntasına desteği doğrultusundadır. 1977 yılında mart ve ağustos aylarında Birleşmiş Milletler'de Arjantin faşizminin cinayetlerini kınayan iki önerge ele alındı. Videla rejiminin katlettiği onbinlerce kişinin ararştırılması için bir komisyon kurulması öneriliyordu. Sovyet sosyal-emperyalistleri bu önergeleri veto ettiler ve Arjantin faşizmi yanında yer aldılar. Brejnev revizyonistleri Arjantin cuntasının en büyük silah satıcısıdır. Buna karşılık, derin buhran içinde olan Sovyet ekonomisine her yıl 500 bin ton et Videla faşizmi tarafından sağlanmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, faşizmi doğrudan destekleyerek Arjantin'e yayılmaya çalışıyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistleri ve Arjantin revizyonistleri, Arjantin faşist cuntasının baş destekçileri arasındadır. Onlar her yerde olduğu gibi Arjantin'de de halkın yeminli düşmanlarıdır. Sovyetleri hala "sosyalist", revizyonizmi "sosyalizmin bir türü" olarak değerlendiren bütün ortayolcu teoriler Arjantin gerçeğinde bir daha iflas etmektedir. İşçi ücretleri yarıya düşürüldü. Devrimciler, yurtseverler, demokratlar, tüm anti-faşistler işkence, zulüm tezgahlarında! Brejnev revizyonistleri ve Arjantinli kuklaları, faşist kasapları "demokratik" görüyor. Sosyal-faşistler ve faşistlerin bu ortaklığı, ortayolcuların gözünü açmalıdır.

1976 yılındaki faşist darbe ücretleri yarıdan fazla düşürdü

Askeri faşist diktatörlüğün "yok ettiği" evlatları için gösteri yapan Arjantinli emekçi kadınlar! Akıtılan her damla kanın hesabı sorulacaktır.

1976 yılının ilk aylarında işçi sınıfının mücadelesi gelişiyordu. Amerikan tekellerinin sözcüleri ücretlerin dondurulmasını hükümete dayatıyorlardı. İşçilerin yüzde doksanını içeren Sendikalar Birliği (CGT)'nin başındaki revizyonistler bütünüyle egemen sınıfların hizmetine girmişlerdi. Ücretlerin dondurulması önerisini desteklediler. 8 Mart günü milyonlarca işçi, ücretlerin dondurulmasına karşı ve sendika ağalarına rağmen genel greve gitti.

24 Mart günü faşist generaller darbe yaptı. Amaç, işçi sınıfının ve halk kitlelerinin mücadelesini bastırmaktı. Askeri cuntanın şefi general Videla şöyle diyordu: "Arjantin'de güvenliğin yeniden sağlanması için ne kadar insanın ölmesi gerekiyorsa, o kadar insan ölecektir." Resmi verilere göre faşist cunta 8 bin emekçiyi katlettiğini duyurdu. Gene resmi verilere göre 10 bin siyasi tutuklu var. 20 bin emekçi ise kayıp. Nerede olduklarını kimse bilmiyor.

Askeri darbeden sonra faşistler revizyonist parti dışında bütün partileri yasakladılar. Grev hakkı, toplanma özgürlüğü gibi halk tarafından mücadele sonucu elde edilmiş bütün hakları kaldırdılar. Siyasi davalar gizli görülüyor. Tutukluların avukat tutma hakkı yoktur.

Darbeden hemen sonra faşist cunta ücretleri düşürdü. 1975 yılında bir işçinin aylık ortalama geliri 3500 lira iken faşistler bunu 1450 liraya indirdiler.

1976 darbesinden sonra ne dediler?

FASİŞTLER

"Önce saldırganları öldüreceğiz. Sonra onların sempatizanlarını, sonra tarafsızları ve en sonunda ilgisizleri"
(BUENOS AIRES BÖLGESİ VALİSİ GENERAL IBERIA SAINT-JEAN)

"Arjantin'de güvenliğin yeniden sağlanması için ne kadar insanın ölmesi gerekiyorsa, o kadar insan ölecektir."
(GENERAL VIDELA)

REVİZYONİSTLER

"Uluslararası Af Örgütünün verdiği rakamlar abartılmıştır"
(ARJANTIN KOMONIST PARTISI MK ÜYESİ ROBERTO VALLARINO)

"Arjantin ordusu içinde gerici ve Pinoşeci unsurların yanı sıra ilerici demokratik nitelikte unsurlar da vardır. Videla bu demokratik ve ilerici unsurlar arasındadır."
(ARJANTIN KP/MK ÜYESİ ROBERTO VALLARINO)

Arjantin işçi sınıfının askeri faşist diktatörlük altında mücadelesi

Arjantin işçi sınıfı faşist teröre boyun eğmiyor

Amerikan emperyalistlerinin isteği üzerine faşist generallerin Mart 1976'da yaptıkları darbeden hemen sonra otomobil fabrikalarındaki işçiler mücadeleye atıldılar. İşçiler üretimi sabote ettiler. Yüzlerce FİAT marka otomobil bozuk olduğu için piyasadan geri çekildi. Daha sonra tersane işçileri, donanma birliklerinin işgaline rağmen hep birlikte iş bıraktılar.

Askeri faşist diktatörlük, grevleri en az üç yıl hapisle cezalandıran bir yasa getirdi. İşçilerin her türlü örgütlenmeleri, toplantıları yasaklandı. FİAT Fabrikasından 180 işçi yok oldu. Ancak beşinin cesedi bulundu. Arjantin işçileri bu teröre karşı daha kararlı biçimde mücadeleye atıldılar. Amerikan bankaları ve yerli tekellerin isteği doğrultusunda faşist cunta, "ekonominin kurtarılması" programını uygulamaya çalıştı. Buenos Aires liman işçilerinin zam isteği reddedildi. 12 kişinin çalıştığı iş 8 işçiye yaptırılmak istendi. Liman işçileri bir ayı aşan bir mücadeleyle buna karşı koydular.

Ekim 1976'da bir elektrik fabrikası olan SEGBA patronları işgününü uzatmak, izin ve sosyal hakları kısmak, 200 işçiyi işten atmak için işe koyuldular. 35 bin işçi buna grevle karşı koydu. Diğer elektrik fabrikalarındaki işçiler de greve katıldı. Ordu birlikleri müdahale edince işçiler üretimi üçte bire düşürdüler. Arjantin işçi sınıfı, grev, iş yavaşlatma ve üretimi baltalama eylemleri boyunca birliğini sağlamlaştırdı. Devrimci sendikal örgütlenmenin yeni biçimleri ortaya çıktı.

1977 yılında enflasyon % 170'i buldu. Faşist cunta Renault işçilerine yalnızca % 17,5 zam önerisinde bulundu. Renault işçileri greve gittiler. Fabrika askeri birlikler tarafından işgal edildi. Ancak direniş sürdü. Sonunda cunta, işten atılanları geri almak ve ücret artışını % 30'a çıkarmak zorunda kaldı. Daha sonra grev dalgası Daimler, Peugeot, Ford fabrikalarını sardı. Demiryolu işçileri de greve katıldı. Arkadan tünel (metro) işçileri greve gitti. Videla hükümeti, grevcilerin on yıl hapisle cezalandırılacağını duyuran bir bildiriyi 15 dakikada bir radyodan yayınlattı. Ama mücadeleyi engelleyemedi.

Greve posta emekçileri, tekstil işçileri, liman işçileri de katıldı. Bu mücadeleler ile işçiler faşist diktatörlüğün saldırılarına göğüs gerdiler. Posta işçileri % 80 zam aldılar. Liman işçileri işten çıkarılan 100 arkadaşlarını geri aldırttılar. İşçiler, faşist cuntanın bütün terörüne rağmen ücretlerin dondurulmasını engellediler. Bütün bu mücadeleler, Arjantin işçi sınıfının devrimci azmini ve gücünü kanıtladı.

SINIF MÜCADELESİ DÜNYASINDAN

FİLİPİNLİ yurtseverler, gerici Marcos rejiminin güçlerine karşı eylemlerini güçlendirdiler. Onlar, Manila'nın 800 km. güneyindeki bir vilayette eyleme giriştiler. Yurtseverler, gerici güçlerin askeri bir çetesi ile giriştikleri güç bir çarpışmada 43 gericiyi öldürdüler ve daha birçoklarını yaraladılar. Bazı askeri araçlar tahrip edildi. Bu, son dönemlerde Marcos birliklerine karşı yürütülen ikinci güçlü eylemdir. Gerici güçler, bu ağır kayıplar üzerine hiddetle, her şeye rağmen sonuçsuz kalan bölgedeki köyler de arama ve yoklama operasyonları düzenlediler.

BİRMANYA Komünist Partisi'nin haber bülteninin bildirdiği gibi, Birmanyalı emekçi kitlelerin gerici Ne Win kliğine karşı mücadelesi son yıllarda yükseliyor. Birmanyalı işçiler, köylüler ve öğrenciler, ülkeyi bu kliğin boyunduruğundan kurtarmak için elde silah ayağa kalktılar.

Bu haber bülteni, Birmanya KP'nin 38. kuruluş yılı için yazdığı bir makalede şunları yazıyor. Son iki yılda halk ordusu kuvvetleri 10.000'den fazla düşmanı imha ettiler. Halk ordusunun saldırıları özellikle Monykyi, Knansuan, Buyagay, Tanga ve Sintun bölgelerinde ve Myndsamalao, Monpaun vs. sokakların da şiddetlendi. Bu eylemlerde halk kitleleri aktif olarak halk ordusunu desteklediler ve düşmanların hareketlerini bildirmede, askeri araçlarla ve besin maddelerinin taşınmasında onlara yardım ettikleri vurgulanmalıdır. Birmanya KP'nin haber bülteni, paralı askerlerin saldırılarına ve intikam harekatlarına karşı elde edilen zaferin bilançosunu yapıyor ve sadece beş ayda Birmanya'nın kuzeydoğusunda halk ordusunun ve halkın 326 muharebe yaptığını ve düşmana çok ağır kayıplar verdirdiğini belirtiyor. Birmanya halkı, kendi silahlı mücadelesi ile ülkenin kuzeydoğusunda geniş bölgeler kurtardı.

Arjantin, Amerikan emperyalizminin egemenliği altında bir ülkedir

Arjantin bir Güney Amerika ülkesidir. Nüfusu 25 milyona yakındır. Halkın yüzde sekseni şehirlerde yaşıyor. Başkent Buenos Aires'in nüfusu 9 milyondur. Halkın yüzde doksanı beyaz, İspanya ve İtalya'dan gelen göçmenlerin torunları. Geri kalan nüfus ise yerli ve melez.

Arjantin, Amerikan emperyalizminin hegemonyası altındadır. Ülkedeki sanayi işletmelerinin üçte biri Amerikan tekellerinin elindedir. Ekonominin büyük bir bölümünü Batı Avrupalı ve Japon emperyalistler denetliyorlar. 50'ye yakın Batı Alman tekelinin işletmelerinde onbinlerce emekçi çalışıyor. Hitler faşizminin yenilgisinden sonra 50 bin Nazi Arjantin'e kaçtı. Bunların bir bölümü orduda, polis aygıtında çalışıyor.

Topraklar, büyük toprak sahiplerinin egemenliğindedir. Nüfusun yüzde biri toprağın yüzde yetmişine sahiptir.

1976 yılında Amerikan emperyalizminin güdümündeki faşist generaller bir askeri darbe ile iktidara geldiler. Arjantin halkına kan ve ateşle saldırdılar. Faşist general Videla'nın önderliğindeki cunta o günden bu yana devleti yönetmektedir.

Faşist namlular önünde düşen bir devrimci ve faşist katiller

HALKIN BİRLİĞİ'NİN BAŞ ÇELİŞME VE BAŞ DÜŞMAN ANLAYIŞI ÜZERİNE BİR DAHA

HALKIN BİRLİĞİ İLE ARAMIZDAKİ POLEMİK ÜZERİNE

Halkın Birliği ile aramızdaki polemiğin geldiği noktada "ideolojik mücadele mi, laf yarışı mı?" sorusunu kendimize bir kere daha sormak zorunda kaldık. Çünkü Halkın Birliği yazarları, ideolojik mücadeleyi yozlaştırmanın bir aracı olarak, onu bir laf yarıştırması haline dönüştürme yöntemini sürekli uyguladıkları bir taktik haline getirmiş durumdadırlar.

Bu, en açık olarak, Halkın Birliği'nin, Halkın Kurtuluşu'nun kendisine yönelttiği temel meselelere ilişkin eleştiriler karşısında suskun kalırken; bu temel eleştirilerden kaynaklanan ve onun sonucu olan bir kısım eleştirileri ele almak, bunları tahrif ederek kendi istediği gibi şekillendirdikten sonra Halkın Kurtuluşu'na mal etmek ve ondan sonra birtakım genel doğrularla birlikte, tekerleme haline getirdikleri bir takım oportünist-revizyonist formülasyonları tekrarlayarak eleştirilerine "son vermek" tutumunda yansıyor. Böylece bir kuru gürültü ardında temel meseleler uyutuluyor, unutturulmaya çalışılıyor; aynı zamanda Halkın Birliği de "altta kalmamış" oluyor!

Örneğin "her eleştiriye anında cevap veren zehir gibi teorisyenler" pozunda geçinen Halkın Birliği yazarları -tekrar tekrar vurguladığımız gibi- aramızdaki hemen bütün ayrılıkların kaynağını teşkil eden ve Halkın Birliği'ni her geçen gün daha fazla revizyonistlerin saflarına itmekte olan, sözde çok iddialı oldukları sosyo-ekonomik yapı ve "Prusya tipi kapitalizm" meselesinde aylardan beri tam bir suskunluk içinde bulunuyorlar; ama bu tezden kaynaklanan ve halledilmeleri için önce bizzat bu noktada hesaplaşılması gereken birçok konuda yukarıda değindiğimiz yöntemle yığınla laf etmekten geri durmuyorlar.

Bu arada bir yandan da Halkın Birliği dergisinde hayli ilginç gelişmeler gözleniyor.

Bir örnek: Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği'ni başlangıçtan bu yana baş çelişki ve baş düşman tespitinde milli bağımsızlığı esas alan bir çizgi izlemekle eleştirdi. Halkın Birliği, bir yandan bu iddia karşısında kızıp köpürürken, ve Halkın Kurtuluşu'nu "boşuna ter dökmekle"(!) suçlarken; bir gün gördük ki, Halkın Birliği, ittifaklar meselesinde milli bağımsızlık çizgisinden kaynaklanan bir anlayışa sahip olduğu yolunda sahte (niçin sahte olduğu konusunda daha önce yazdıklarımıza yeni bir şey eklemeye gerek yok) bir özeleştiriyi de sayfaları arasına sıkıştırıvermiş.

Halkın Birliği'nin baş düşman anlayışıyla, ittifaklar anlayışı arasında doğrudan bir bağ yok muydu? Yoktu ki, Halkın Birliği kendisine bu eleştiriyi yönelttiğimiz için hâlâ bize küfür etmeye ve sağcı "çelişkilerin biçimlenmesi" anlayışını savunmaya devam ediyor!

Bir başka örnek: Halkın Birliği, "Prusya tipi kapitalizm" konusunda sessizliğini uzun bir süredir muhafaza ediyor. Ve biz bu eleştirileri kendisine yönelttiğimizden beri dergi sayfalarında bu formülasyonu ve Türkiye'nin yarı-feodal bir ülke olmadığına dair tek bir kelimeye bile rastlamak mümkün değil; ama geçenlerde Güner Alakoç arkadaşın kendilerini teşhir eden bir mektubuna cevap olarak(!) döşendikleri seviyesiz küfürnamede, bu arkadaşa çok ağır bir suçlamada(!) bulunduklarına şahit olduk. Bu arkadaşın revizyonistliğine kanıt olarak ileri sürülen iddialar arasında, onun Türkiye'nin kapitalist bir ülke olduğunu savunduğu da sayılmıştı. (Bak: H.B. s.32)

Halkın Birliği'nin resmi görüşünün bu olduğunu ve Türkiye'nin yarı-feodal bir yapıya sahip olduğunu savunanlara düşmanlığını bilenlerin bir kısmı bu suçlamaya (!) (*) belki şaşmışlardır. Ama biz şaşırmadık. Bazı kimseler Marksizm-Leninizme ve devrimci proletarya hareketine düşmanlığı kendilerine pusula edinmişlerse ve oportünizmin batağına iyice gömülmeyi kafalarına koymuşlarsa; onların bugünden yarına hangi kılığa gireceğini bilmek kolay değildir.

Ama mesele bir yandan böyle iken, Halkın Birliği diğer yandan sosyo-ekonomik yapı tahlillerinden kaynaklanan birçok görüşü de savunmaktan geri kalmıyor. Şunu hemen belirtelim ki, biz ideolojik mücadeleyi böyle yürütmeyeceğiz ve temel meselelerin gözden kaybedilmesine izin vermeyeceğiz. Onun için yürüttüğümüz polemikte kısır bir laf kavgasına girmemeye dikkat edeceğiz. Ve kelimeler üzerinde spekülasyonu değil, esas meselelerin açıklığa kavuşturulmasını kendimize hedef alacağız.

Bu anlayışa uygun olarak bu yazımızda da Halkın Birliği'nin baş düşman ve baş çelişme meselelerindeki görüşlerini eleştirirken ağırlığı bunların oportünist ve revizyonist özünü sergilemeye ve bu temelde kendi görüşlerimizi açmaya vereceğiz. Varsın Halkın Birliği yazarları ellerinde büyüteçle, siyasi çizgimizin "eklektik" (!) bir çizgi olduğunu "kanıtlamak" (!) için "kelime oyunu" oynamaya devam etsinler. Biz onları bu oyunda yalnız bırakıyoruz.

HALKIN BİRLİĞİ'NİN BAZI İDDİALARI ÜZERİNE:

Halkın Birliği'nin 33. sayısında yayınlanan "Halkın Kurtuluşu'nun Baş Düşman Anlayışı Üzerine" başlıklı yazıda, Halkın Birliği tarafından Halkın Kurtuluşu'na yöneltilen eleştiriler üç madde halinde toplanıyor.

Bunları kısaca ele alarak konumuza girelim.

Halkın Birliği'nin birinci iddiası şöyle:

"Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı 'baş düşman' kavramı konusunda kendi kendileriyle çelişmektedirler. Bilindiği gibi bu arkadaşlar 'baş düşman, baş çelişmenin düşman tarafında yer alan güçlerdir' anlayışına sahiptirler. Halkın Kurtuluşu bu anlayışı haklı çıkarabilmek için AEP Merkez Komitesi Üyesi Nedret Plasari'nin bir yazısına dayanmaya çalışmaktadır. Nedret Plasari bu yazıda faşist işgal altındaki Arnavutluk'la ilgili olarak şunları yazmaktaydı:

"'Mücadelenin başından sonuna kadar baş düşmanlar istilacılar olarak kalmıştır... (iç düşmanlarla-HB) sömürücü sınıf ve tabakalar olarak değil, hainler ve istilacıların aletleri olarak mücadele edilmiştir!

"'Mücadelenin bu iki yönünün birleşmesine rağmen, İngiliz, Amerikan birlikleri Arnavutluk'u istila etmedikleri sürece iç gericilik (karşı-devrim) baş düşman olmaya devam ederdi.'

"Nedret Plasari'nin bu sözleri ilk bakışta Halkın Kurtuluşu'nu doğrular görünüyor. Halkın Kurtuluşu o dönem Arnavutluk'ta faşist istilacılarla Arnavutluk milleti arasındaki çelişme baş çelişme olduğundan, baş düşmanlar baş çelişmenin düşman yönü, yani faşist istilacılardır, anlayışına sahiptir; daha doğrusu sahip olması gerekir. Nedret Plasari de yukarıdaki sözleriyle bu anlayışı doğrular görünmektedir. Ancak yazının bütününü incelediğimizde, faşist işgalcilerin uşakları hainlerin de mücadelenin baş hedefleri, yani baş düşmanlar içinde yer aldığı görülmektedir... Yazının ilgili bölümü dikkatlice incelendiğinde, o dönemde mücadelenin Milli Kurtuluş Savaşı değil, iç savaş olduğunu öne süren yanlış görüşlere karşı mücadelenin milli kurtuluşçu niteliğini vurgulamak amacıyla kaleme alındığı görülür. Ancak yerli hainler baş düşman içinde görülmesine rağmen, baş düşman kavramında sadece istilacıların belirtilmesi eksiktir. Halkın Kurtuluşu bu eksik belirlemeyi hatalı anlayışına destek yapmaya çalışmaktadır."

Bu uzun alıntıyı yaptık. Çünkü burada Halkın Birliği'nin Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerine yönelttiği eleştirilerin aslında "Üç Dünyacı" bir açıdan AEP'in görüşlerine yöneltilmiş eleştiriler olduğu yolundaki görüşümüz, son derece açık bir biçimde doğrulanmaktadır. Biz Nedret Plasari'nin yazısındaki bu pasajı aslında Halkın Birliği'nin Halkın Kurtuluşu'na yönelttiği "yerli gericiliğin bütünüyle baş düşman olarak görülmesi muğlak ve 'sol' oportünist bir görüştür." iddiasına cevap olarak yayınladık ve bir yandan Halkın Birliği'nin bu konuda ne düşündüğünü sorarken, diğer yandan da yazımıza şunları ekledik:

"Ülkemizde süregelen tartışmada baş düşmanın tespiti meselesi, devrimin belli bir aşamasında ki baş çelişmenin tespiti meselesine bağlı olarak ve onunla birlikte ele alınmaktadır. Halkın Birliği bu yaklaşıma karşı çıkıyorsa, baş düşmanın baş çelişki tarafından belirlendiği yolundaki sözlerini bir kenara bırakıp, kendi anlayışını açıkça ortaya koymalıydı. Baş çelişki meselesi doğru bir şekilde ele alınır, yani komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kesimi ile halk arasında değil, komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların faşist-feodal diktatörlüğüyle halk arasında olarak tespit edilirse bizim kelimeler üzerinde cambazlık yapmaya ve suni ayrılıklar yaratmaya niyetimiz yok. O zaman bu mesele Halkın Birliği'yle aramızda önemli bir ayrılık noktası olmaktan çıkar; terminoloji meselesine indirgenir."

Halkın Birliği yazarlarının bu söylediklerimiz karşısında tavrı ne oldu?

Alışılageldiği üzere bu arkadaşlar, meselenin özünü bir kenara bırakıp, yani bu söylenenlere tek kelimeyle cevap vermeyip, işi "dış düşman, baş düşman olduğunda, onun uşakları da baş düşman içine girer; bu yüzden AEP ve Nedret Plasari işin bir yanını vurgularken diğer yanını eksik bırakmışlar" yollu bir safsataya döktüler ve bir yandan konuyu saptırırken, diğer yandan AEP'in genel siyasi çizgisinde de "eklektizm" keşfeden sivri akıllıların kervanına katıldılar. "AEP'nin genel siyasi çizgisi" diyoruz, çünkü bu "eksik"(!) anlayış, AEP Parti Tarihi'nde de aynen tekrarlanmaktadır:

"Partinin siyasi çizgisi, komünist gruplar toplantısında tespit edilen siyasi görevlerde somutlaştı. Partinin ülkenin içinde bulunduğu tarihi dönemdeki stratejik hedefi şöyle ifade edildi: 'Arnavutluk halkının milli bağımsızlığı ve faşizmden arınmış bir Arnavutluk'ta demokratik halk hükümetinin kurulması için savaşmak.'

"Bu stratejik hedef o sırada Arnavutluk'taki baş uzlaşmaz çelişme olan halk ile faşist istilacılar arasındaki çelişme tarafından belirleniyordu ... Halk kitleleriyle sömürücü sınıflar arasındaki çelişme ise o sırada tali idi. Mevcut somut şartlarda bu çelişme baş uzlaşmaz çelişmeden ayrı olarak çözülemezdi. Çünkü toprak ağaları, aşiret reisleri ve gerici burjuvazi ülkemizi işgal edenlerin sosyal dayanağını oluşturuyordu. Ülkenin başlıca sömürücü sınıflarının çıkarları, faşist istilacıların çıkarlarına yakından bağlıydı. Bu yüzden partinin stratejik hedefine ulaşması, yabancı efendilerin maşası olan bu sınıfların çıkarlarını ister istemez sarsacaktı.

"Arnavutluk'un mutlak hakimleri İtalyan faşistleri idi. Dolayısıyla o sırada Arnavutluk halkının baş düşmanı da onlardı. Ayrıca istilacıların safına geçerek Arnavutluk halkını ezmekte onlara hizmet edenler, hainler ve faşizmin aletleri olarak damgalanıyor. İstilacılara karşı olduğu gibi, onlara karşı da savaş ilan ediliyordu." (AEP Parti Tarihi, cilt :1, s. 94-95, abç)

Yukarıdaki pasajda baş düşmanla baş çelişme arasındaki ilişki açık olarak konuyor.

Halkın Kurtuluşu'nda daha önce yayınlanan "Halkın Birliği Yanlışlarda Diremmekten Vazgeçmelidir" başlıklı yazıda Halkın Birliği'nin Halkın Kurtuluşu'na yönelttiği "yerli gericiliği bütünüyle hedef almak 'sol' oportünizmdir" anlayışının aslında kimi hedef aldığını göstermiştik. Yukarıda aktarılan pasaj ise, Halkın Birliği'nin Halkın Kurtuluşu'nda keşfettiği "çelişmeleri" aslında başka yerde aradığını; gerçekte ise varolan çelişmenin Halkın Birliği'nin "Üç Dünya Teorisini reddettiği" iddiasıyla, onun "Üç Dünya"cı tezleri ve siyasi çizgisi arasında olduğunu ve bu gerçeği gizlemeye çalışmanın Halkın Birliği'ni nasıl çıkmaza sürüklediğini yeterince gösteriyor.

Halkın Birliği'nin birinci iddiasının geri kalan kısmı ise şöyle:

"Halkın Kurtuluşu şunları söylüyor:

".... Özellikle devrimci proletarya önderliğinde güçlü bir halk direnme hareketi yükseldiğinde, yerli gericiliğin bütün kesimleri işgalci emperyalizme teslim olup kaderlerini onunla birleştirebilirler ve baş düşman haline gelebilirler.... örnek olarak ise Arnavutluk Nazi faşistler tarafından işgal edildiğinde yerli gericiliğin tümünün işgalciler safında yer alması ve ulusal kurtuluş mücadelesinin bunların tümünü silip süpürmesi gösterilebilir. " (Halkın Yolu'nun Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi, s. 30-31)

"İşte Halkın Kurtuluşu'nun 'bütünlüklü çizgisinin' müstesna bir örneği. Bu sözler yoruma yer bırakmayacak kadar açıktır ve Halkın Kurtuluşu'nun eklektik çizgisini sergilemektedir. (Halkın Birliği S.33. sf.12)

Gerçekte durum, Halkın Birliği'nin iddia ettiği gibi midir? O dönemde Arnavutluk'ta baş çelişmenin faşist işgalcilerle halk arasında olması ve baş düşmanın işgalci emperyalist güç olması; yerli gericiliğin bir kesiminin ya da tamamının emperyalizm safına geçerek halka karşı yöneltilen silahlı saldırıya katılması ve halkla arasındaki çelişmeyi uzlaşmaz bir çelişme haline dönüştürmesiyle (ve onların da bu ölçüde baş düşman haline gelmesiyle) çelişir mi?

Durumu yine AEP belgelerinden incelemeye devam edelim:

"Mahalli sömürücü sınıfların temsilcilerinin toplandıkları siyasi örgütler açıkça halk düşmanlarının saflarına, Nazi faşist işgalcilerinin saflarına geçtiler ve Arnavutluk halkının kurtuluş savaşını yok etmek üzere İngiliz-Amerikan emperyalistlerinin elinde alet oldular.

"Enver Hoca yoldaş şunları belirtti:

"Gericilik ve onların ihanet örgütleri için baş çelişme; KP, Balli Kombetar ve Legaliti'yle olan çelişmelerinin baş uzlaşmaz bir çelişme haline gelmesini önlemeye çalıştığı ve bunun için her şeyi yaptığı bir sırada, işgalcilerle birlikte silahlarla saldırarak uzlaşmaz bir çelişmeye dönüştürdükleri KP ve Milli Kurtuluş Cephesiyle iç çelişme haline geldi... Arnavutluk halkının milli kurtuluş için faşist işgalcilere karşı AKP önderliğinde yürütülen savaşı işgalcilerin işbirlikçileri iç gericiliğe karşı mücadeleyle iç içe geçti."(Arnavutluk'ta Devrim ve Sosyalizmin İnşasının Tecrübesi,16 Ağustos 1977,Tiran Radyosu Türkçe Yayını)

"... Yabancı faşistler Arnavutluk'un tam yetkili hakimleriydi. Bu sebeple onlar, aynı zamanda Arnavutluk halkının da baş düşmanlarıydılar. İşgalcilerin yanında yer alan ve Arnavutluk halkını ezmek için onlara hizmet edenler, hain ve faşizmin araçları olarak nitelendirildi. Ve onlara karşı da işgalcilere karşı olduğu gibi savaş ilan edildi.

"Enver Hoca yoldaş şunları belirtmişti:

"Esas hedef işgalciye karşı savaş ve bunun yanı sıra hainlere karşı da savaştır." (Aynı program,24 Mayıs 1977)

Yukarıda anlatılanlar ve AEP'in konuya bakış açısı yorum gerektirmeyecek kadar açıktır.

Baş düşman tesbiti, baş çelişme tespitine sıkı sıkıya bağlı ve tıpkı baş çelişme tesbitinin kendisi gibi bir "esas ve tali" olma meselesidir. Emperyalist işgal şartlarında baş çelişme emperyalist işgalci güç ile halk arasındaki çelişkidir. Ve baş düşman işgalci emperyalist güçtür. Ama başta bu emperyalizmin uşakları olmak üzere komprador-feodal yerli gericiliği teşkil eden güçler tabiatı gereği (kısmen ya da tamamen) emperyalistlerin saflarında yer alır ve halka karşı yönelen emperyalist silahlı saldırıya katılırlar. Bu durumda onlar da vatan hainleri, istilacıların aletleri olarak damgalanır ve onlara karşı da baş düşmanla birlikte mücadele edilir, ama yerli gericiliğin baş düşman olduğu dönemden farklı olarak, sömürücü sınıflar olarak değil, vatan hainleri olarak. Bu yüzden de böyle dönemlerde yapılan baş düşman tespitlerin de baş düşmanı işgalci emperyalist güç ya da işgalci emperyalist güç ve yerli uşakları olarak nitelendirmek arasında öz bakımından hiç bir çelişme yoktur. Dolayısıyla Halkın Birliği"nin zannettiğinin tersine, İkinci Dünya Savaşı sırasında ikisi de işgal altındaki ülkelerde faaliyet gösteren ÇKP ve AEP'nin baş düşman tespitleri arasında da çelişme yoktur. (**)

Gelelim Halkın Birliği yazarlarının ikinci iddialarına. Şöyle diyorlar:

"Halkın Kurtuluşu içteki sınıf çelişmelerinin keskinleşerek öne çıktığı, devrimin demokratik görevlerinin öncelik taşıdığı şartlarda 'baş düşmanın' bütünüyle yerli gericilik (komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bütünü) olduğunu savunmaktadır...Oysa Halkın Kurtuluşu,... Halkın Yolu'nu eleştirirken başka ihtimallerin bulunduğunu belirtiyor. İşte örneği:

" 'Ya da devrimin dış düşmanları ele alındığında, bu düşmanlar arasında biri ya da birkaçı 'baş düşman'dır. Aynı şey iç düşmanlar vs. için de geçerlidir.'

"Halkın Kurtuluşu'nun daha önce aktardığımız görüşleriyle bu sözleri çelişki halindedir. Burada Halkın Kurtuluşu 'iç düşmanlar'dan (komprador burjuvazi ve toprak ağası kesimlerinden) bir veya birkaçının baş düşman olabileceğini kabul etmektedir. Halkın Kurtuluşu hangi şartlarda 'iç düşmanlardan biri veya birkaçının, bir başka ifadeyle komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir veya birkaç kesiminin baş düşman olabileceğini açıklamıyor. Halkın Kurtuluşu, bunu açıklayacak durumda değildir, çünkü, bu görüş esas anlayışıyla bütünüyle çelişmektedir." (Agy)

Bu iddialar Halkın Birliği yazarlarının "hüsnü kuruntusu"dur. Yukarıdan beri anlattıklarımız, bizim hangi şartlarda yerli gericiliğin bir ya da birkaç kesiminin baş düşman kapsamı içine gireceğini açıkça ortaya koyuyor: Emperyalist işgal şartlarında kaderini emperyalist işgalcilerle birleştiren bir avuç hain de baş düşman tespitinin kapsamı içine girer, ama bir kere daha tekrarlıyalım: Sömürücü hakim sınıflar olarak değil, vatan hainleri olarak. Halkın Birliği'nin üçüncü iddiası ise, bizim Dimitrov'dan yaptığımız bir alıntıyı çarpıttığımız ve yanlış yorumladığımızdır.

Söz konusu alıntı Dimitrov'un 1948 yılında Bulgaristan İşçi Partisi (Komünist)'in 5. Kongresinde okuduğu Parti Merkez Komitesi raporundan alınmıştır ve iki paragraftan oluşuyor. İkinci paragraf 1942 yılındaki olayları anlattığı halde, gerçekten de birinci paragraf (herhangi bir tarih belirtmemekle birlikte) daha önceki bir tarihe aittir ve burada bizim de dikkatsizliğimiz söz konusudur. Ama hemen belirtelim ki, bu dikkatsizlik tartıştığımız meselenin özünü hiç bir şekilde ilgilendirmemektedir. Ve hatta bu yanlışlığın düzeltilmesiyle söylediklerimiz daha da kuvvet kazanmaktadır.

Halkın Birliği şunları yazıyor:

"Dimitrov'un yukarıdaki satırları yazdığı dönemde baş çelişki faşist diktatörlükle halk arasındadır. Halkın Kurtuluşu'nun anlayışına göre, baş düşman sadece faşist diktatörlük olmalıydı." (Agy)

Halkın Birliği yazarı tam da üstüne basmış. Zaten söz konusu pasaj da bundan başka bir şey söylemiyor:

"Anti-faşist halk cephesinin ülke içinde mücadele etmekte olduğu baş düşmanlar, ülkemize faşizmi getiren Çar Boris hükümeti ve sosyal hareket adı verilen Transkof hareketi idi. Barışı ve Bulgaristan'ın bağımsızlığını tehdit eden başlıca dış düşmanlar ise, faşist Hitler Almanyası ve faşist İtalyan hükümetleriydi..."

Halkın Birliği yazarının bu pasajda söylenenlerden çıkardığı sonuç ise şu:

"Kısacası Bulgaristan örneği de bütün diğer örnekler gibi, Halkın Kurtuluşu'nun 'baş düşman' anlayışını çürütmektedir." (!)

Nasıl mı? Çünkü Dimitrov bu dönemde dıştaki başlıca düşmanlara karşı da mücadeleden "bahsediyor"muş. Aynı anlayış Halkın Birliği'nin yazısının şu sözlerine de yansıyor:

"Bilindiği gibi Endenozya'da baş çelişki faşist rejim ile halk arasındadır. Ancak EKP, 'ABD emperyalizmine ve faşist rejime karşı mücadeleden' bahsediyor."

Bizim de içinde bulunduğumuz dönemde baş çelişkiyi yerli gericiliğin çıkarlarını savunan faşist diktatörlükle halk arasında tespit ettiğimiz, aynı zamanda emperyalizme ve sosyal-emperyalizme ve özellikle iki süper devlete karşı mücadeleden "bahsettiğimiz" ve buna rağmen yerli gericiliği baş düşman olarak tespit ettiğimiz düşünülürse, Halkın Birliği yazarının eleştirisine dördüncü bir madde ekleyip, bundan da bir "çelişki" bulmadığına şükretmemiz gerekiyor anlaşılan.

(*) Ki tek başına bu hiç de "suçlama" değildir. Biz de Türkiye'de kapitalizmin hakim olduğunu savunuyoruz, ama Halkın Birliği'nin tersine biz bunun "Prusya yolundan gelişen" bir kapitalizm, yani sanayi kapitalizmi olmadığını ve ülkemizle esas olarak komprador tekelci bir nitelik taşıyan bu kapitalizmin hakimiyetinin yarı-feodal yapıyla çelişmediğini ileri sürüyoruz.

(**) Halkın Birliği yazısında AEP'in o dönemde Nazi faşist işgalcileri baş düşman olarak tespit etmesiyle, Mao Zedung'un "Japon emperyalizmi ve işbirlikçilerini" baş düşman olarak tespit etmesinin birbiriyle çelişen şeylermiş gibi gösteriyor ve bizi, Nedret Plasari'nin yazısına dayanmak ama Mao Zedung'dan hiç alıntı yapmamakla eleştiriyor. Oysa aynı dönemde Mao Zedung şu tespiti de yapıyordu, ve yine Halkın Birliği'nin zannettiğinin tersine Mao Zedung "eklektizme" düşmüyordu: *"Günümüz Çin'inde başka hiç bir amaç olamaz. Çünkü, baş düşmanlarımız iç düşmanlar değil, Japon faşistleri, Alman ve İtalyan faşistleridir."*
Yine Mao Zedung Japon emperyalizminin yenilgiye uğratıldığı ve iç gericiliğe karşı mücadelenin önem kazandığı ikinci iç savaş ödneminde, bir yandan mücadelenin ABD emperyalizmi ve Çan Kay-şek gericilerine yöneldiğini belirtirken (ki Çan Kay-şek komprador-feodal gericiliğin temsilcisiydi), diğer yandan "Çin devriminin baş düşmanı Çan Kay-şek gericileri" ifadesini kullanırken de "eklektizm" içinde değildi. (Bak. Seçme Eserler, C. IV, sf.227)
Yine Halkın Birliği bizi AEP'in görüşlerine dayanırken Vietnam vb. partilerin tecrübelerini bir yana itmekle eleştiriyor. Şu sözler de "Viet Nam İşçi Partisi Tarihi"nden: *"Viet Nam devriminin iki düşmanı vardır. Şa anda baş düşman saldırgan emperyalizm ve daha kesin bir deyişle Fransız emperyalizmi ve ABD müdahalecileridir." (sf. 154)*
Halkın Birliği'ne göre, bu baş düşman tespiti de aynı parti'nin aynı dönemde yaptığı ve baş düşmanı "emperyalist işgalciler ve uşakları" olarak nitelendiren tespitlerle çelişiyor!
Halkın Birliği yazarları kelime cambazlığını ve safsata düşkünlüğünü teorik acizliklerine ve siyasi çizgilerinin yanlışlığına kılıf yapmaya çalışmasa, belki bu söylenenlerin ifade etmek istediği özü kavrayabilir; ama, şu mevcut durumda bizim bu konuda pek umudumuz yok.

Ecevit-DİSK yöneticilerinin görüşmesi: İşçi sınıfı düşmanlarının toplantısı

Ecevit ve bazı bakanlar, 9 Haziran günü DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, Genel Sekreteri Fehmi Işıklar ve diğer yöneticilerle görüştüler. Bu görüşme "ücretlerin dondurulması" gibi önerilerin işçilere zorla kabul ettirilmek istendiği günlerde yer aldı.

Ecevit Almanya'ya giderken yaptığı konuşmada "ücretlerin çok yüksek" oluşundan yakınmıştı. Açıkça ücretleri dondurmak gerektiğini söylemişti. Bu kez de Ecevit açıklamasında şunları söylüyor:

"Hükümetle demokratik işçi hareketi arasında ekonomik, toplumsal konular için nasıl bir işbirliği yapılabileceğini görüşme olanağı bulduk. Türkiye, siyasal tarihinin en ağır bunalımlı dönemini yaşıyor." Bunalım edebiyatı bir daha ileri sürülüyor. "İşbirliğinin" bunalımı atlatmak için önerildiği de açık. Egemen sınıflar bunalımı her zaman emekçilere yüklemek isterler. Ecevit'in belli başlı görevlerinden biri, işte bunalımın faturasını işçilere kesmektir. Sendika ağalarının "işbirliği" bunun için gereklidir. Ecevit'in daha sonraki sözleri ne istediğini iyice belirtiyor:

"Sosyal adalet deyince toplumun tümünü düşünmek zorundayız. Özellikle köylüyü, işsizleri de düşünmek gerekiyor. Sosyal adaletin sağlanmasında bunalımdan çıkmada demokratik işçi hareketinin katkısına, işbirliğine güveniyorum!" Ecevit burjuva kurnazlığını sürdürüyor. Ona göre Türkiye'de işçiler, köylüler, işsizler ve diğer emekçilerin dışında sınıf yok. Dolayısıyla birisinden biri fedakarlık yapacak ki "sosyal adalet" sağlansın! Ecevit, egemen sınıfların kendisine verdiği görevi yerine getirmeye çalışıyor. Daha dün CHP hükümeti, toptancı patronların kâr oranını % 5'ten % 10'a yükseltti. Perakendeci patronların kâr oranını % 10'dan % 18'e yükseltti. Koçlara, Sabancılara buzdolabı, televizyon ve tüm tüketim mallarında istedikleri zamları fazlasıyla sağladı. Kâr üstüne kâr egemen sınıflara! "Fedakarlık" ise işçi sınıfına! Ayrıca Ecevit bütün sömürücü sınıfların genel taktiğini uyguluyor; halk sınıf ve tabakalarını birbirine düşürmek. İşsizliğin, topraksızlığın, düşük taban fiyatlarının sorumlusu olarak işçileri göstermeye çalışıyor. Sonunda bir daha "demokratik işçi hareketine" yani sendika ağalarına çağrı da bulunuyor. Ecevit sözlerini aba altından sopa gösterip bitirmiş:

"Demokrasiyi yaşatmak için de işbirliğinin gereğine inanıyorum". Başka bir deyişle, "sendika ağalarıyla anlaşıp ücretleri donduramazsak 'demokrasi' gider faşizm gelir" demek istiyor. Oysa milyonlarca emekçi bu düzenin kendileri için demokrasi olmadığını iyi biliyorlar. Bugünkü sömürü ve zulüm düzeninin ismi faşist diktatörlüktür. Demokrasi ise, devleti bir baskı aracı olarak kullanan komprador burjuvazi ve toprak ağaları için söz konusudur. Ecevit, koltuk değnekliği yaptığı faşist diktatörlüğü demokrasi diye yutturmaya çalışıyor.

Ecevit-DİSK yöneticileri buluşması: Olumlu diyalog mu, işçi sınıfına karşı kader birliği mi?

DİSK'in sendika ağaları ise, bütün cafcaflı kabadayılıklarına rağmen kendilerini bir daha ele veriyorlar:

"DİSK'in uzun vadeli ve kısa vadeli istemleri doğrultusunda görüşme yapacağız... Sayın Başbakanın ortaya koyduğu ölçüleri DİSK olarak olumlu ve tartışmaya değer görüyoruz". Ecevit işçi ücretlerinin yüksek olduğunu söylüyor. Grevleri erteliyor. İşçi sınıfını açlık ve yoksulluğun sorumlusu gibi gösteriyor. İşçilerle köylüleri birbirine düşürmeye çalışıyor. DİSK yöneticileri de bunları "olumlu" buluyor. Emperyalizm ve egemen sınıflar, CHP hükümeti ve sendika ağaları karşı-devrimci zinciri böylece tamamlanmış oluyor.

İŞÇİ ARKADAŞLAR

CHP hükümeti sömürücü ve zalimlerin yolunda yürüdüğünü bir daha gösterdi. Başbakan ücret artışlarının sınırlandırılmasını bir daha vurguladı. DİSK'in sendika ağalarıyla sizi kompradorlara satmak için anlaştı. Bir yandan grevler yasaklanıyor. Diğer yandan binlerce işçi işten atılıyor. Fiyatlar durmadan artıyor. Toplusözleşme görüşmeleri bir yıl daha ertelenmek isteniyor.

Emperyalizmin ve egemen sınıfların saldırılarını teşhir edelim! Sendika ağalarının işçi düşmanı hain yüzlerini teşhir edelim! Büyük mücadele günlerine hazırlanalım!

Kayseri Şeker-İş seçimlerini, devrimci, yurtsever, demokrat işçiler kazandı

Kayseri'de Şeker-İş'in 8. dönem genel kurulu yapıldı. Sendika seçimlerini devrimcilerin, yurtseverlerin ve demokratların oluşturduğu liste kazandı. Daha önce şube yönetiminde bulunan AP ve MSP'li faşist sendika ağalığı yıkıldı. Seçime şubenin 1011 üyesinden 756'sı katıldı. Diğer üyelerin katılmamasının esas sorumlusu faşist sendika ağalarıdır.

Şeker-İş genel merkez yöneticileri, TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Sadık Şide, Turhal Şeker-İş şube başkanı ve Kayseri Harb-İş, Sağlık-İş yöneticileri gibi tüm faşist ve gerici sendika ağaları genel kurula üşüşmüşlerdi. İşçiler, hepsine hak ettikleri cevabı verdiler. Turhal Şeker-İş şube başkanı bir konuşma yapmaya çalıştı. İşçiler tarafından konuşması kesilerek aşağı indirildi. Türk-İş Genel Sekreteri sendika ağası Sadık Şide işçilerin [illegible] liğinin olmadığını, bunun sorumlusunun Sosyal Güvenlik Bakanlığı olduğunu sahtekarca anlattı. İşçiler, gericilerin konuşmalarını yuhalayarak kestiler.

Daha sonra Kastamonu Şeker-İş'in bir demokrat olan şube sekreteri, Aryon Şeker-İş'ten bir işçi temsilcisi ve Kayseri DYF-İş sekreteri konuştular. Bu konuşmalar ve seçilen listenin içinde yer alan 3 işçinin konuşmaları büyük ilgi gördü. Bir devrimci işçi konuşmasında şunları söyledi: "Daha önce şube yönetiminde bulunan sendika ağalarından, Türk-İş yönetiminde bulunan sendika ağalarından ve az önce konuşup hedef şaşırtmaya çalışan Türk-İş Genel Sekreteri sendika ağası Sadık Şide'den hesap sorulmalıdır. Sadık Şide eskiden Sosyal Güvenlik Bakanı idi. Şimdiki bakan da aynı işleri yerine getirmektedir. Biz kendi gücümüze dayanarak sendika ağalarını yıkıp sendika yönetimine gelir isek haklarımızı alırız. Yıkılsın Sendika Ağaları! İşçiler Sendika Yönetimine!" İşçiler bu konuşmayı çoşkuyla alkışladılar.

Konuşmaların ardından seçimler yapıldı. MHP ve MSP'lilerin ortak listesi 189 oy, AP ve CHP'lilerin ortak listesi 194 oy aldı. Üçüncü liste, devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin listesi 373 oy alarak seçimleri kazandı.

Sosyal-faşist sendikacılar Karadeniz Ereğli Demir Çelik işçilerini bir kere daha patrona sattılar

Sosyal-faşist sendika ağaları bir daha patronlarla bütünleştiler. Karadeniz Ereğli Demir Çelik kok fabrikasında çalışan işçilerin direnişini kırdılar.

Kok fabrikasında terfi etmesi gereken 10 yıllık işçiler vardır. Buna karşılık burjuvazi, kendi ideolojisini benimseyen ve yalnızca altı aydır çalışanları terfi ettirdi. Bunun üzerine işçiler, 26 Mayıs günü 10 saatlik direnişe geçtiler. Başmüdür Ünite müdürü, personel müdürü işçilerin yanına geldiler. İşbaşı yapmalarını, işbaşı yapılırsa sorunun halledileceğini söylediler. Patron temsilcilerinin bu tatlı dilli sahtekarlığına hiç bir işçi kanmadı. İşçiler, önce sorunların halledilmesi gerektiğini, ondan sonra işbaşı yapılacağını söylediler.

Öğleden sonra Maden-İş 9. Bölge temsilcisi Cevdet Yılmaz ve revizyonist tayfası fabrikaya geldiler. Patronun isteği doğrultusunda, dolaylı yollarla işbaşı yapılmasını istediler. İşçiler bu teklifi reddettiler. Kemal Türkler'in atadığı bu bölge temsilcisi daha sonra Genel Müdür ile görüştü. Görüşmenin sonunda baş temsilci ve ünite temsilcisi işçilerin yanına geldiler. "Arkadaşlar, Genel Müdür 31 Mayıs günü için bize yazılı teminat verdi. İsteğiniz olacak. İşbaşı yapın" dediler. İşçiler yazılı teminatı görmek istediler. Gösterilmedi. Sendika ağalarının amacı direnişin bütünlüğünü kırmak idi. 29 Mayıs günü işbaşı yapıldı. 31 Mayıs günü sendikaya gidildi. Genel Müdür'ün Ankara'ya gittiğini, görüşmenin 3 Haziran'a ertelendiği söylendi. Daha sonra iki arkadaşın dosyası siyasi ihtarlarla dolduğu için terfi ettirilemeyeceği söylendi. Direniş yevmiyeleri kesilmeyecek dendi.

Oysa sosyal-faşist sendika ağaları, işçileri bir daha satmışlardı. Bütün işçilerin direniş yevmiyeleri kesildi. Terfi edecek denen işçilerin bir bölümü terfi etmedi. İki devrimci işçinin dosyasında ise "siyasi ihtar" yoktu. Sosyal-faşistlerin kendileri devrimciler hakkında ayrı dosya tutmuşlar olmalı ki iki devrimci terfi edemedi.

Bu gerçekler işçilere bir daha sosyal-faşist sendika ağalarının işçi düşmanı hain yüzünü gösterdi. Patronun kıramadığı direnişi bu sınıf hainleri kırdılar. İşçilerin yevmiyelerini kestirdiler. Karadeniz Ereğli Demir ve Çelik fabrikası işçileri sendika ağalığına karşı mücadelenin patronlara karşı mücadelenin ayrılmaz parçası olduğunu bir daha gördüler.

İYAK tasarısı: Burjuvazinin işçi ekmeğine uzanan yeni bir eli

İşçi Yardımlaşma Kurumu (İYAK) tasarısı meclislerde görüşülüyor. Bu tasarıya göre işçi ücretlerinden % 5'i İYAK adına kesilecek.

Bu yasa yeni bir soygun kaynağıdır. Memurlardan şimdiye kadar MEYAK adı altında 7 milyar lira para gaspedildi. Bu para, vergi iadesi, kredi gibi adlarla komprador burjuvaziye peşkeş çekildi. Şimdi de egemen sınıflar işçi ücretlerine el uzatıyorlar. Böylece işçileri daha da açlığa mahkum ederek yeni sermaye ve sömürü kaynağı yaratıyorlar.

MEYAK'ın hiç bir memura yararı olmadı. MEYAK diye bir kurum resmen yok. Ancak her ay memurlardan % 5 kesiliyor. Memurlardan ayrıca Emekli Sandığı kesintisi yapılıyor. Bununla inşa edilen lüks otellerde gene egemen sınıflar keyif çatıyor. İşçilerden SSK kesintisi yapılıyor. Bu parayla yapılan hastanelerde işçiler doktor, yatak, ilaç bulamıyor. İşçi ve memurlar emekli oluyor. Onbinlerce emekli, emekli maaşı almak için yıllarca sürünüyor.

İYAK kesintisi, işçi sınıfının sofrasında kalan son birkaç dilim ekmeğe uzanan açgözlü burjuvazinin elidir. İşçiler, egemen sınıfların devletinden zulüm ve sömürüden başka şey görmüyorlar. İYAK kesintisi de bu zulüm ve sömürüyü meşrulaştırarak yoğunlaştıracaktır.

İYAK TASARISINA HAYIR!

Yargıtay'ın yeni bir kararı: İş «kazasında» ölen işçinin ailesine kıdem tazminatı verilmeyecek

Yargıtay aldığı bir kararla "iş kazasında ihmali bulunan işçi ölürse ailesine kıdem tazminatı verilmemesini" kararlaştırdı. 9. Hukuk Dairesinin bu kararıyla bundan böyle bir işçi işbaşında ölürse, mahkemeler sorumluluğun patronda değil işçide olduğunu kararlaştıracaklar. İşçinin geride kalan çoluk çocuğu da kıdem tazminatı alamayacak.

Bu karar, yalnızca işçinin değil geride kalan ailesinin de hayatına doğrudan bir saldırıdır. Onbinlerce işçi ailesinin tek geliri çalışan ev erkeğinin ücretidir. İşçi, iş cinayeti sonucunda ölürse geride kalanlar açlığa, yoksulluğa, dilenciliğe mahkum ediliyorlar. Kıdem tazminatı ödemekten kurtulan burjuvazi ise kârlarına kâr katıyor. İşçinin ölüsü burjuvaziye sermaye oluyor.

Bu karar, iş cinayetlerinin gerçek sorumluları olan emperyalistlerin ve egemen sınıfların kâr hırsını gizliyor. Burjuvazi, kârını düşürmemek için iş güvenliği için yatırım yapmıyor. Kârını artırmak için bant hızını çoğaltıyor, parça sayısını yükseltiyor, öğle paydoslarını kesiyor. Yorgun, dermansız, dikkatsiz düşen işçiler makina başında, madenlerde can veriyorlar. Yargıtay'ın bu kararı burjuvaziye yeni kâr kapıları açıyor. Patronlar, kıdem tazminatı vermemek için her iş cinayetinden işçileri sorumlu göstermek isteyecekler. İş Mahkemeleri burjuvazinin rüşvet kokusundan iyice geçilmez olacak!

Yargıtay'ın bu kararı mahkemelerin gerçek niteliğini bir daha ortaya koyuyor. Aynı Yargıtay birkaç hafta önce toplusözleşme süresinin 4 yıla kadar uzatılabileceğini kararlaştırdı. 4 yıl boyunca fiyat artışları işçilerin belini daha da bükecek. Gene aynı Yargıtay referandumu yasakladı. Sonra "İrade Beyanı"nı da yasakladı. Bütün mahkemeler gibi Yargıtay da, egemen sınıfların hizmetinde ve emekçi halka karşı çalışan bir kurumdur. Halk üzerinde bir zulüm ve baskı aracıdır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletinin parçasıdır. Faşist diktatörlüğün bir kurumudur.

Yargıtay'ın son kararı, burjuvaziye işçi ölüsüyle kâr sağlama yolunu göstermektedir. İş cinayetlerine "meşrulaşma" yolu açmaktadır. İşçi ailesini de açlık ve yoksulluğa mahkum etmektedir. İşçi misin? İster öl, ister kal. Yargıtay seni mahkum ediyor. Fabrikatör müsün? İster öldür, ister sakatla. Her durumda Yargıtay kârına kâr katıyor!

İstanbul Anadolu yakası fırın işçilerinin mücadelesi büyüyor

Geçtiğimiz hafta içinde İstanbul Anadolu yakasında fırın işçilerinin mücadelesi daha da büyüdü.

Fırın işçilerinin ikramiye, senelik izin, yemek, bayram tatili gibi en temel sosyal hakları dahi yoktur. Yatakhaneler viranedir. Fırınların hemen üzerindedir. Bir odada 7-8 kişi yatar. İşçilerin % 90'ının sigortası yoktur. Patronlar, işçilerin bordrolarıyla akrabalarını sigorta ettiriyorlar. İstirahat alan işçi hemen işten atılır. Hiç bir yasal hakkı verilmez. İşyerlerindeki baskılar o kadar yoğundur ki patronlar işçileri dövmeye bile kalkışırlar. Zorla mesai yaptırılır. Bunlara en ufak bir karşı çıkışta işçiler, sokak kedisi gibi kapı önüne bırakılırlar.

Fırın işçileri Tek Gıda-İş üyesidir. Sendika yönetimindeki faşist sendika ağaları her zaman patronlarla birliktir. İşçilerin işten atılmasında onlara yardımcı olurlar. Patronlar da işçileri zorla Tek Gıda-İş'e üye yapmaya çalışırlar. Sonuçta, toplusözleşmede alınan bazı haklar kağıt üzerinde kalır. Bunları isteyen işçi sokağa atılır.

Yeni toplusözleşme yaklaşırken sendika ağalarına karşı mücadele de büyüdü. Sendika 28 Mayıs günü bir toplantı düzenledi. Toplantıya 600 işçi katıldı. İşçilerle aralarını yumuşatmak isteyen sendika ağaları, işçilere söz hakkı verdiler. Birkaç işçi dertlerini anlattı. Sendikadan iyi çalışmasını istedi. Daha sonra bir işçi, sendika ağalarını teşhir etti. "Sendika yöneticisi beyler işçilerle değil patronlarla birliktir. Bu sendika ağaları yeni toplusözleşmede de bizleri patronlara satmanın hesabını yapıyorlar. Haklarımızı almanın önünde bu sendika ağaları duruyor" dedi. Söz alan diğer işçiler de sendika ağalarını teşhir ettiler. Bütün bunların karşısında sendika ağaları "Evet haklısınız" diyerek toplantıyı dağıtmak istediler. İşçiler hesap sorulmasında ısrar edince toplantıyı terk ettiler. Mikrofonu kesip gittiler.

İşçiler gazinoyu terkedip yakında bulunan bir futbol sahasına gittiler. Toplantıyı sürdürdüler. Buradaki konuşmadan sonra işçiler bir hafta sonra toplanmak üzere dağıldılar.

2 Haziran günü yapılan toplantıya 200 işçi katıldı. Bu toplantının gündemi, pazar tatilinin gerçekleşmesi idi. Bir işçi konuşmasında şunları söyledi: "Fırın işçilerini birleştirmek üzere atılacak ilk adım pazar tatilidir. Bu, bütün işçilerin isteğidir". Daha sonra 200 işçi minibüslere bindiler. Saat 21'den sabah 6'ya kadar Anadolu yakasındaki fırınları dolaştılar. Gidilen her fırında işçiler, işleri bırakarak minibüsteki arkadaşlarına katıldılar. Çalışan fırınlarda, çalışmamak gerektiği, pazar tatilinin toplusözleşmede yer aldığı anlatıldı. Patronlar karşı çıkmak istedilerse de 200 işçiyi birden görünce süt dökmüş kediye döndüler. Birçok fırın işçisi "bugünü bekliyorduk. Bugüne kadar patronlar konuştu. Şimdi sıra bizde" şeklinde konuştular. Bir fırında patron 4 kişilik heyete silah çekti. Ancak diğer işçiler gelince paniğe kapıldı, kaçtı.

Bu eylem işçilerin birliğinin gücünü gösterdi. İşçiler ilk defa zafer kazandılar, bütün Anadolu yakası fırın sahiplerini dize getirdiler. Bu eylemle, fırın işçilerinin mücadelesi "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganını uygulama yolunda ileri bir adım attı.

FABRİKADAN, ATÖLYEDEN SENDİKADAN

* KAYSERİ BELEDİYESİ EKMEK FABRİKASINDA Genel-İş'in sendika ağaları işyeri temsilcisini temsilcilikten attılar. Ekmek fabrikasında işyeri temsilciliklerinin çoğunluğunu devrimci işçiler kazanmışlardı. Sendika Başkanı CHP'li İsmail Çalışkan, işçilerin haklarını istemeleri karşısında fabrikaya hiç uğramadı. İşçiler toplusözleşme ile kazandıkları haklarını istedikçe onlardan kaçtı.

1 Mayıs miting tertip komitesinde ekmek fabrikası temsilcisi işçi arkadaş da yer aldı. Sosyal-faşistler mitingi engellemek için temsilciyi polise ihbar ettiler. Reformist ve revizyonist sendika ağalarının mitinge katılmama çağrısına rağmen işçiler geniş yığınlar halinde 1 Mayıs'ta yer aldılar.

1 Mayıs'tan sonra savcılık tertip komitesi hakkında soruşturma açtı. Genel-İş yönetimi de fabrika temsilcisi işçi arkadaşın temsilciliğini iptal etti. Sendika ağaları "siz DİSK'in kararlarına uymadınız" dediler. Kayseri Belediyesi ekmek fabrikası işçileri Genel-İş'in sendika ağalarına karşı sınıf sendikacılığı mücadelesini bundan böyle daha da kararlılıkla sürdüreceklerdir.

* ESKİŞEHİR'DE İŞÇİ-DER KURULDU. Kütahya caddesi Şenel Sok. No: 1/13 adresinde bulunan İşçi Yardımlaşma Derneği, yayınladığı bildiride işçileri birleşmeye çağırıyor. Patronların ve sendika ağalarının işçi sınıfının ortak düşmanları olduklarını vurguluyor.

İşçi sınıfı ücretlerin dondurulmasına izin vermeyecektir

Isdemir işçileri

Emperyalistler "ücretleri dondurma" önerisini CHP hükümetine dayattılar. Komprador burjuvazi ise yıllardır ücretleri dondurma hayalini görüyor. Ecevit, Türk-İş ve DİSK'in sendika ağalarıyla anlaştı. Emperyalizmin ve egemen sınıfların buhranı bütünüyle emekçilere yıkılmak isteniyor. İşçi sınıfı ücretlerin dondurulması girişimleri karşısında da sessiz kalmıyor. İşçiler büyük direniş günlerine hazırlanıyorlar. İskenderun Demir Çelik fabrikasında sınıf sendikacılığı yolunda yürüyen muhalefet grubu yayınladığı bildiride özetle şunları yazıyor:

"Ücretlerin dondurulmasına, grevlerin yasaklanmasına izin vermeyeceğiz"

"... İsdemir'li, Fil-Filitre'li, As-Filitre'li ve diğer tüm İskenderunlu işçi kardeşler! Egemen sınıfların dayattığı 'Ücretlerin dondurulması', 'Grevlerin yasaklanması girişimleri karşısında susan, toplusözleşme masalarında işçileri egemen sınıflara satan sendika ağalarına karşı uyanık olalım.. Ücretlerin dondurulmasına karşı mücadelenin yolu, sınıf sendikacılığı mücadelesi yoludur... Türkiye işçi sınıfı 'İşçi ücretlerini dondurma', 'Grevleri yasaklama' gibi girişimlere izin vermeyecektir. Buna heveslenenlerin hevesleri de kursaklarında bırakacaktır.

Ücretlerin dondurulmasına, grevlerin yasaklanmasına karşı genel grev hazırlıklarına başlayalım. Şimdiden bu kararları protesto için fabrikalarda, meydanlarda aktif kitle eylemleri, toplantılar düzenleyelim.

Emperyalizme, faşizme ve her türden sendika ağalığına karşı olma temelinde tüm sendikaların tabanındaki işçilerin birliğini sağlama, sendikalarımızı sınıf sendikaları haline getirme görevimize daha sıkı sarılalım."

Egemen sınıfların «Toprak Reformu» demagojilerinin kesin iflası

Elli küsur yıllık Cumhuriyet Tarihi komprador burjuvazi ve toprak ağalarının milyonlarca topraksız ve yoksul köylüyü çeşitli demagojilerle aldattıkları, oyaladıkları, onların toprak ve özgürlük taleplerini istismar ettikleri bir dönem olmuştur.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları her 5-10 yılda bir toprak reformu demagojisi ile ortaya çıkmışlar, bu yolla milyonlarca yoksul köylüyü sürekli oyalamaya çalışmışlardır.

Her toprak reformu demagojisi döneminin arkasından topraksız köylülük daha da yoksulluğun ve sefaletin bataklığına itilmiş, feodal toprak ağaları ise sürekli palazlanmış, toprak mülkiyetlerini sürekli genişletmişlerdir.

Son toprak reformu demagojisi dönemi de böyle olmuştur. Faşist MC hükümeti döneminde gösterişli törenlerle "dağıtılan topraklar"ın öyküsü bir resmi yetkilinin, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarı Bilsay Kuruç'un ağzından dile getirilmekte, toprak reformunun kimlerin çıkarlarına hizmet ettiği resmi bir ağız tarafından belgelenmektedir.

Bugün milyonlarca yoksul ve ve topraksız köylüler için toprak reformu yoksulluğun, açlığın ve topraksızlığın daha da pekişmesi; feodal toprak ağalarının ise giderek palazlanması, köylülüğü iliğine ve kemiğine kadar daha fazla sömürmesi ve soyması demektir.

Toprak reformu konusunda yeni bir demagojik dönemin kapanmasının hemen arkasından, egemen sınıflar, onların siyasi temsilcileri ve reformist CHP yöneticileri köylülüğün toprak ve özgürlük talebini istismar etmeye devam edeceklerdir kuşkusuz. Buna şimdiden başlamışlardır bile. Faşist Türkeş ve Demirel bu konu üzerine demagojik demeçler vermekte, sahtekarca köylülüğün toprak ve özgürlük talebinin savunucusu görünmeye çalışmaktadırlar. Bugün hükümette bulunan reformist CHP yöneticileri ise köylülüğün toprak ve özgürlük talebinin gerçek savunucusunun kendileri olduğunu iddia ederek demeçler vermekte, gösterişli toplantılar yapmaktadırlar. Toprak reformu için yeni bir yasa çıkaracaklarını söylemekte, yeni kararnameler yayınlamaya hazırlanmaktadırlar.

Fakat milyonlarca köylü kitlesinin bu yalan ve demagojilere karınları toktur artık.

Bugün milyonlarca yoksul ve topraksız köylü, toprak ve özgürlük için kendi nasırlı ellerine güvenmektedir.

Bugün milyonlarca yoksul köylü, toprak ve özgürlük için kendi nasırlı ellerine güvenmektedir.

«ORTALIKTA BİR REFORM YOK»

"Ortalıkta bir reform yok. Buna karşılık reformu bahane ederek, reform sayesinde bazı sıçramalar yapılmış büyük arazilerde, arazi mülkiyeti daha da pekiştirilmiş, büyük toprak mülkiyeti daha da rasyonel hale getirilmiş"

"Köylülerle olan görüşmelerimiz hem toprak sahipleriyle hem de topraksızlarla oldu. Topraksız köylülerle olan görüşmelerimiz, bütün görüşmelerimiz içinde en ilginçleriydi. Bu bölgedeki bir gerçeğin, yani toprak mülkiyetinin sağladığı gücün ne kadar büyük olduğu gerçeğini en çok topraksız köylülerden öğrendik. Bugün kamulaştırılan topraklarda hala eski maliklerinin ekime devam ettiğini, hazine toprakları üzerinde zilliyeti olanların köylülere dağıtılmak üzere tasarlanmış olan hazine topraklarını ekmeğe devam ettiklerini topraksız köylülerin ağzından işittik. Harran'da bunu gördük. Yol üzerinde bunu gördük. Hatta toprak reformu hareketinin büyük toprak sahipleri tarafından, dağınık halde bulunan topraksız köylüleri, tek köyün içinde toplulaştırıp topraklarına sahip çıkmak üzere kullandığını gördük"

DEVLET PLANLAMA TEŞKİLATI MÜSTEŞARI
BİLSAY KURUÇ

Kars'ta süt sömürüsü

Kars ili hayvancılığın en yoğun olarak yapıldığı illerimizden biridir. Köylülük geçiminin büyük bir bölümünü hayvancılıktan sağlamaktadır. Bu konuda hayvanlardan elde edilen sütün satılması önemli bir yer işgal etmektedir.

Fakat Kars köylülüğü süt konusunda büyük bir sömürünün altında bulunmaktadır. Burada feodal, yarı-feodal ve kapitalist sömürü iç içe geçmiştir.

Kars'ta bulunan Süt Fabrikası köylünün getirdiği sütü almamakta, aldığı sütü de çok ucuza kapatmaktadır. Hiç bir köylü koyun sütünü fabrikaya verememektedir. Çünkü fabrika yöneticileri koyun sütünün elde edilmesinden yarım saat sonra fabrikada olması şartını koymaktadırlar. Hiç bir köylü ise ulaşım durumu vb. koşullardan dolayı koyun sütünü belirtilen süre içerisinde fabrikaya yetiştirememektedir.

Bu durumda hayvan yetiştiricisi köylü tefeci-tüccarın eline düşmektedir. Süt Fabrikası yöneticileri kapasite yoktur vb. gerekçelerle köylülüğü özellikle tefeci-tüccarın kucağına itmektedir. İnek sütü fabrika tarafından 550 kuruşa alındığı halde, fabrika yöneticileri ile anlaşan tefeci-tücarlar köylünün sütüne 325 kuruşa el koymaktadırlar. Çamçavuş köylüleri direniş sonunda bu fiyatı 450 kuruşa çıkarmışlardır, ama hala diğer köyler tefeci-tüccar tarafından en insafsız bir şekilde sömürülmektedir. Köylünün sütünü yok pahasına kapatan tefeci-tüccarlar ve Süt Fabrikası bundan binlerce lira kâr etmektedir. Hayvancılık yapan köylü ise açlığa ve sefalete mahkum edilmektedir. [illegible] tefeci-tüccara borçlanmaktadır.

Tefeci-tüccarlar bundan yararlanarak gelecek yıl için köylüye açık bono vermektedir. Köylülere kıştan açık bono imzalattırarak kendilerine ekonomik olarak bağımlı kılmaktadırlar. Böylece tefeci-tüccarlar gelecek yıl için köylünün sütünü başkalarına veya Süt Fabrikasına satmasını engellediği gibi, onların fiyat artış talebinde bulunmalarını önlemekte ve bu durumda köylü sütünü tefeci-tüccara yok pahasına satmak zorunda kalmaktadır. Bu durum her yıl böylece tekrarlanıp gitmektedir.

Böylece hayvan üreticisi köylülük, süt konusunda feodal, yarı-feodal ve kapitalist azgın bir sömürü çemberi içerisinde bulunmaktadır. Ve köylünün satın alma gücünün düşmesine paralel olarak bu sömürü ve soygun her geçen gün katmerleşmektedir.

Fakat bugün Süt Fabrikası (devlet) ve tefeci-tüccar tarafından sömürülen köylülük giderek uyanmakta ve sorunlarına çözüm yolu bulmak için direnişe geçmektedir. Çamçavuş köylülerinin direnişi bunun en güzel örneğidir. Hayvancılık yapan ve devlet ve tefeci-tüccar tarafından azgınca sömürülen bütün köylüler Çamçavuş köylülerinin direnişini örnek alacak ve er geç bütün yoksul ve orta köylülerle birlikte işçi sınıfının önderliğinde bu sömürü ve zulüm düzenini parçalayacaklardır.

Kars-Çamçavuş köylülerinin süt sömürüsüne karşı direnişi

Kars'a bağlı Çamçavuş köylüleri, süt tefecilerine karşı mücadele ederek 1 kg. sütün kilosunu 125 kuruş daha fazla bir fiyatla satmayı başardılar.

31 Mayıs'ta sütleri almak için köye gelen tefeci-tüccara karşı birleşen Çamçavuş köylüleri toplu halde "Faşizme ölüm, Süt Sömürüsüne Son", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet" sloganlarını atarak köyün içinde yürüyüşe geçtiler ve okulun bulunduğu alanı doldurdular. Yürüyüşe köyün kadınları ve kızları da çok sayıda katıldı.

Okulun bulunduğu alanda süt sömürüsünün kalkmasını isteyen konuşmalar yapıldı.

Köylülerin direnişini gören tefeci- tüccar aynı gün köyü terketmek zorunda kaldı.

Çamçavuş köylülerinin bu direnişinden sonra, tefeci-tüccarlar 1 kg. süte 125 kuruş daha fazla ödemek zorunda kaldılar.

Kars YDGD ve Susuz YDGD üyesi gençler de Çamçavuş köylülerinin bu direnişine katıldılar ve emekçi köylülerin haklı taleplerini desteklediler.

Şeker pancarı taban fiyatları en az 200 kuruş olmalıdır

CHP hükümeti geçtiğimiz dönemde tütün ve buğday taban fiyatlarını tespit ederek açıkladı ve küçük üreticiler ürünlerini açıklanan bu fiyatlar üzerinden satmak zorunda kaldılar.

Şimdi de sıra diğer tarım ürünlerinin taban fiyatlarının tespit edilmesine ve açıklanmasına geldi. Bunların başında da şeker pancarı gelmektedir.

CHP hükümeti 1978-79 dönemi şeker pancarı taban fiyatlarını yakın bir dönemde tespit ederek açıklayacaktır.

Yoksul ve orta köylünün kanını emen komprador burjuvazi, toprak ağaları, aracı ve tefeciler ve onların uşakları, bugünden ekonomik buhran, çöküntü, fedakarlık vb. gibi demogojik gerekçelerle şeker pancarı taban fiyatlarının düşük tutulmasını istemekte, bunun için kamuoyu oluşturmaya çalışmaktadırlar.

CHP hükümetinin ileri gelenleri ve hükümetin destekleyicisi yazar- çizer takımı da bu koroya katılmışlardır. Onlar da uzun vade vb. hesaplarla tütün ve buğdayda olduğu gibi şeker pancarında da taban fiyatların düşük tutulmasını savunmakta, bu konuda hükümete yardımcı olmaya çalışmaktadırlar.

Bugün görünen odur ki, CHP hükümeti tütün ve buğdayda olduğu gibi emperyalistlerin ve egemen sömürücü sınıfların direktiflerine boyun eğerek şeker pancarı taban fiyatlarını da en asgari bir düzeyde tespit ederek, şeker pancarı üreticisi küçük üreticileri açlığa ve yoksulluğa itecektir.

Geçen yıl faşist MC hükümeti eliyle şeker pancarı üreten küçük üreticilerin boynuna geçirilen ilmik bu yıl CHP hükümeti eliyle denenecektir.

Geçen yıl faşist MC hükümeti şeker pancarı taban fiyatlarını, önceki yıla oranla %4'lük bir artışla kiloda 62 kuruş olarak tespit etmişti. Bu küçük üretici köylünün tam anlamıyla açlığın ve sefaletin kucağına itilmesi anlamına geliyordu. Küçük üretici köylüler şeker pancarı taban fiyatlarının en az 100 kuruş olarak tespit edilmesini isterken, emperyalistlerin ve egemen sınıfların temsilcisi faşist MC hükümeti taban fiyatını 62 kuruş olarak tespit ederek, küçük üretici köylünün sırtına yeni yükler bindirmiştir. Bunun üzerine pancar üreten küçük üreticiler başta Eskişehir, Erzincan, Adana ve Malatya olmak üzere birçok yerde direnişe geçmişler, kantırları işgal etmişler, pancarı teslim etmemişler ve faşist MC hükümetinin politikasını protesto etmişlerdir.

Bu yıl da küçük üreticiler aynı mücadele azmiyle doludur ve açlığın ve sefaletin kucağına daha fazla itilmek istememektedir. Bunun için de tarım alet ve girdilerindeki fiyat artışlarının, köylünün zorunlu tüketim maddelerindeki fiyat artışlarının dikkate alınarak şeker pancarı taban fiyatlarının yüksek tutulmasını, bunun en az 200 kuruş olmasını istemekte ve şeker pancarı taban fiyatlarının tespitine bilfiil katılmak istemektedirler.

Şeker pancarı üreten küçük üreticiler üzerindeki sömürü ve baskıya son!

- ŞEKER PANCARI TABAN FİYATLARININ TESPİTİNE KOÇOK ORETİCİLER DE KATILMALI, VE BU YILKİ ŞEKER PANCARI TABAN FİYATLARI EN AZ 200 KURUŞ OLMALIDIR
- ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİLERİN BANKALARA VE TEFECİLERE OLAN BORÇLARI İPTAL EDİLMELİ, TOPRAKLARI OZERİNDEKİ İPOTEKLER KALDIRILMALIDIR.
- ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİ KÖYLÖLER OZERİNDEKİ SÖMORO VE BASKIYI MEŞRULAŞTIRAN "ŞEKER PANCARI YETİŞTİRME SÖZLEŞMESİ" TOMDEN İPTAL EDİLMELİ, KÖYLÖLERİN DE KATILMASIYLA YENİ VE DEMOKRATİK BİR SÖZLEŞME İMZALANMALI VE BU HER YIL DEĞİŞTİRİLEBİLMELİDİR.
- BANKA KREDİLERİ ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİLERE FAİZSİZ OLARAK VERİLMELİDİR.
- ŞEKER PANCARI ORETEN KOÇOK ORETİCİLERE TARIM ARAÇLARI, TARIM İLAÇLARI VB. EN UCUZ ŞEKİLDE SAĞLANMALIDIR.
- PANCAR BEDELLERİ, TESLİMİNDEN SONRA HEMEN ÖDENMELİDİR.
- ŞEKER PANCARI İÇİN VERİLEN ÇAPA AVANSLARI ZAMANINDA VE TAM OLARAK ÖDENMELİDİR.
- PANCARIN ŞEKER ORANININ TESPİTİNDEKİ HAKSIZLIKLAR GİDERİLMELİDİR.
- FİRE DOŞOLORKEN KOÇOK ORETİCİLER ALEYHİNE OLAN UYGULAMALARA SON VERİLMELİDİR.
- PANCAR ORETİMİ İÇİN YENİ EKİM ALANLARININ AÇILMASINA İZİN VERİLMELİDİR.
- PANCAR KOOPERATİFLERİNİN YÖNETİM KURULUNUN OLUŞMASINDA ŞEKER ŞİRKETİNE TANINAN 2 OYELİK HAKKI İPTAL EDİLMELİ, KOOPERATİFLER OZERİNDEKİ TOPRAK AĞALARININ VE KOMPRADORLARIN ETKİNLİK KURMASINI SAĞLAYAN BOTON HOKOMLER ORTADAN KALDIRILMALI, BU KOOPERATİFLERİN KONTROLO KOÇOK ORETİCİLERİN ELİNDE OLMALIDIR. BU KOOPERATİFLERE HER TORLO YARDIM YAPILMALIDIR. HİÇ BİR ÖN KOŞUL GETİRİLMEDEN KOÇOK ORETİCİLERİN BU KOOPERATİFLERE KATILMALARI SAĞLANMALI, OYELİK İÇİN MADDİ KATKI VB. GİBİ KOŞULLAR İLERİ SOROLMEMELİDİR.

"Şeker Pancarı Yetiştirme Sözleşmesi" tümden iptal edilmeli, köylülerin de katılmasıyla yeni ve demokratik bir sözleşme hazırlanmalı ve her yıl değiştirilebilmelidir.

Ceyhan'dan tarım işçileri

«Günde 9-10 saat çalışıyoruz karşılığında 90 lira alıyoruz»

Bizler Ceyhan'ın Ayvalık köyünde çalışan Suruç lu tarım işçileriyiz. Suruç'ta iş bulamadığımız için ve kol emeğimizden başka satacak hiç bir şeyimiz olmadığı için 60 kişi olarak buraya geldik ve bir ağanın yanında iş bulduk.

Sabah saat 6'dan akşam saat 6'ya kadar tarlada çalışıyoruz. Bu sürenin bir kısmını dinlenme ve yemek zamanı olarak çıkarsak günde ortalama 9-10 saat çalışmaktayız.

Günde 9-10 saatlik çalışmanın karşılığı olarak 100 lira alıyoruz. Köyde ırgatların gündeliği 120 lira olarak belirlendiği halde, ağa bize yabancı olduğumuz için 100 lira vermekte, üstelik bunun 10 lirasını da elçi almaktadır. Bu durumda bizleri hem ağalar, hem de elçiler sömürmektedir.

Çalışma ve yaşama koşullarımız da son derece [illegible].

Çalışma ve yaşama koşullarının düzelmesi ve mücadelemizin gelişmesi için bir sendika çatısı altında örgütlenmek istiyoruz ve bunun için mücadele etmeye kararlıyız.

Emeğimiz üzerindeki sömürünün kalkması bu sömürü ve soygun düzeninin yıkılmasına ve işçi-köylü iktidarının kurulmasına bağlıdır. Biz bugün bunun bilincindeyiz artık.

MEYAK kesintileri durdurulmalı, bugüne kadarki tüm kesintiler faizleriyle birlikte geri ödenmelidir

1970 Mart'ından bu yana tüm memurlardan ve öğretmenlerden MEYAK kesintisi adı altında bir kesinti yapılmaktadır. 900 bin memurun aylıklarının % 5'i olarak kesilen MEYAK kesintilerinin bugüne kadar toplam 7 milyar lirayı bulduğu hesaplanmaktadır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti bu yolla hem geniş memur ve öğretmen kitlelerinin gelirinin bir bölümüne daha el koymuş, hem de böylece kendisi için yeni ve ek bir "kaynak" yaratmaya yönelmiştir.

Fakat onların bugüne kadar çektikleri en büyük "sıkıntı" bu soyguna hukuki bir kılık giydirememiş olmalarıdır. 1970'den bu yana, çeşitli dönemlerde Memur Yardımlaşma Kurumu (MEYAK) Yasa Tasarısı hazırlanmış, fakat bir türlü bu tasarı parlamentodan geçerek yasallaşamamış ve dolayısıyla Memur Yardımlaşma Kurumu kurulamamıştır. Fakat gene de "yasaya aykırı olarak" tüm memur ve öğretmenlerden her ay % 5'lik kesinti MEYAK kesintisi adı altında kesilmeye devam edilmiştir.

Bugün CHP hükümeti MEYAK kesintisi adı altında yürütülmeye çalışılan soyguna hukuki, meşru bir kılık giydirmeye, Memur Yardımlaşma Kurumu Yasasını çıkarmaya hazırlanmaktadır.

CHP hükümeti, geçtiğimiz hafta İşçi Yardımlaşma Kurumu (İYAK) Yasa Tasarısının yanı sıra, Memur Yardımlaşma Kurumu (MEYAK) Yasa Tasarısını da parlamentoya sevketti.

Bu tasarılardan MEYAK tasarısı parlamentoda görüşülerek yasalaştığı takdirde, hem 8 yıldan beri kesilen % 5'ler MEYAK'ta toplanmış olacak, hem de bütün memurlar, bu kurumun zorunlu üyeleri olarak her ay emeklilik keseneklerine göre esas aylıklarının % 5'ini MEYAK'a vermeye devam edeceklerdir.

Üstelik bu tasarı yasalaştığı takdirde bir memurun veya bir öğretmenin bugüne kadar ödediği ve bundan sonra da ödemek zorunda olduğu MEYAK kesintilerini geri alması hiç bir şekilde mümkün olmayacaktır. Tasarıya göre bir memurun MEYAK kesintisi adı altında kesilen paraları geri alabilmesi için ya ölmesi, ya da emekli olması gerekir.

MEYAK'ın, kurulması geniş memur kitlesinin değil, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarına hizmet etmektedir. Bugün böyle bir kurum bütün memur ve öğretmenlerin yaygın muhalefetine rağmen kurulmaya, yeni bir soygunun aracı yapılmaya çalışılmaktadır. Egemen sınıfların ve onların politikasıyla uzlaşan CHP hükümetinin, zamlarla ve satın alma gücünü düşürmekle geniş memur ve öğretmen kitlesini açlığa ve sefalete mahkum etmesi yetmiyormuş gibi, onlar bir de MEYAK kesintisiyle memur ve öğretmenler üzerinde yeni ve ek bir soygun bindirmektedirler.

İddia edildiği gibi MEYAK kesintilerinin toplamı ile sağlanacak fondan ve kurum aracılığıyla gerçekleştirilecek çeşitli sosyal ve ekonomik haklardan geniş memur ve öğretmen kitleleri değil, bir avuç bürokrat yararlanacaktır. CHP hükümeti bir avuç bürokratın çıkarları uğruna, yüzbinlerce memurun üzerine yeni ve ek soygunlar bindirmektedir.

Üstelik bugüne kadar kesilen ve Merkez Bankası'nda özel bir fonda toplandığı söylenen 7 milyar MEYAK kesintisi çeşitli yollardan komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına aktarılmıştır. Memur ve öğretmen aylıklarından yapılan kesintiler, egemen sınıflar için yeni ve ek bir "kaynak" deposu olarak kullanılmıştır. Merkez Bankası'nda özel bir fonda toplandığı söylenen 7 milyarın, yaklaşık 6 milyarı komprador burjuvazi ve toprak ağalarına vergi iadesi, teşvik tedbiri vb. isimler altında peşkeş çekilmiştir.

Bugün yüzbinlerce memur ve öğretmen CHP hükümetinin MEYAK konusunda izlediği politikaya karşı çıkmakta, MEYAK kesintilerinin durdurulmasını, MEYAK'ın kaldırılmasını ve bugüne kadarki tüm kesintilerin faizleriyle birlikte geri ödenmesini istemektedir.

İETT'li tahsildarlar

"Haklarımızı alıncaya kadar mücadele edeceğiz"

Bizler İETT'de çalışan tahsildarlar, bugünkü şartlarda yaşamaya zorlanıyor ve bir parça ekmeğe muhtaç duruma düşüyoruz. İşçiler, köylüler ve diğer emekçiler gibi hızla yoksullaşıyoruz. Polis dipçiği, hain faşist kurşunlar bizleri de hedefliyor.

Fiilen işçiyiz, ama memur sayılıyoruz. 657

Dev.Sa.7.Sü.8'de

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

TÖB-DER BOLU Şubesi Genel Kurulu 20 Mayıs'ta yapıldı. Yapılan seçimler sonucunda yönetime Yurtsever Devrimci Öğretmen, Demokrat Öğretmenler ve Yurtsever Öğretmen gruplarının oluşturduğu "Yurtsever Devrimci Demokrat Öğretmenler" listesi geldi. Genel Merkez delegeliklerinden birine de Yurtsever Devrimci bir öğretmen arkadaş seçildi.

"Genel Merkez delegesini bize kim verirse onu destekleriz" diyen Devrimci Öğretmen grubu, revizyonistlerin oluşturduğu derme-çatma listeyi destekledi.

Kongrede oybirliğiyle "ihraç edilen arkadaşlar TÖB-DER Genel Merkezi 4. Olağan Kongresinde kendilerini savunabilmelidir", "tüm çalışanlanlara grevli - toplusözleşmeli sendika hakkı" konularında verilen önergeler kabul edildi.

BOLU'ya bağlı GÖYNÜK ilçesinde, devrimci öğretmenler TÖB-DER Şubesini açmak için TÖB-DER Genel Merkezine başvurdular. Fakat TÖB-DER Genel Merkezine çöreklenmiş sosyal-faşistler ve bölge temsilcisi, çoğunluğunu yurtsever devrimci öğretmenlerin oluşturduğu öğretmenlere "yetki belgesi" vermediler. Çeşitli gerekçelerle TÖB-DER çatısı altında örgütlenmek isteyen öğretmenleri oyaladılar, oyalamaya devam ediyorlar.

GÖYNÜKLÜ yurtsever devrimci öğretmenler bu tutumu protesto etmekte ve "Genel Merkezi elinde bulunduran revizyonist hainlerden ihraçların, fesihlerin yanı sıra örgütlenmeyi engellemelerinin de hesabının sorulmasını" istemektedirler.

KASTAMONU'ya bağlı CİDE'deki TÖB-DER Şubesi kongresinde Yurtsever Devrimci Öğretmenler yönetime geldiler.

Kongrede Genel Merkezin ihraçlar ve fesihler konusundaki tavrı ve bölücü tutumları protesto edildi.

12 Mart hükümlülerine özgürlük

Bütün tutuklu ve hükümlüler serbest bırakılmalıdır

Yeni İnfaz Yasası ile bazı tutuklular ve hükümlüler salıverildi.

Yeni İnfaz Yasası Cumhurbaşkanınca imzalanmasından sonra Resmi Gazetede yayınlandı ve yürürlüğe girdi. Buna uygun olarak cezaevlerinden tahliyeler başladı.

Yeni İnfaz Yasası ile binlerce hükümlü ve hükümlü ailesi genel bir af beklerken, daha doğrusu böyle olacağını zannederken, hükümlülerin ve hükümlü ailelerinin karşısına sonuçta bir hiç çıktı. Yeni İnfaz Yasası, yasa çıkmadan önce Adalet Bakanının yaptığı açıklamaların tam tersine, hükümlülerin durumunda köklü bir değişiklik getirmemekte, sayıları sınırlı hükümlü ve tutuklular dışında gene onbinlerce hükümlüyü demir parmaklıklar arkasında bırakmaktadır.

Demir parmaklıklar arkasındaki onbinlerce insanın ve onların dışarıdaki yakınlarının duygu ve düşüncelerini sömüren, istismar eden CHP reformistleri ve onların destekçileri, Yeni İnfaz Yasası ile onbinlerce insanın önüne koskocaman bir hiç koymuş, onları düş kırıklığına uğratmıştır.

Yeni İnfaz Yasasının, geniş hükümlü kitlesine hiç bir şey vermemesinin yanı sıra, bizzat yasanın kendisi ve uygulaması eşitsizlikler ve haksızlıklarla doludur.

Her şeyden önce yasada yaşam boyu hapse mahkum edilmiş hükümlülerle ilgili uygulama Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırı düşmekte, bu uygulama cezaevlerindeki 3 binden fazla hükümlüyü ve hükümlü ailelerini mağdur etmekte, onları demir parmaklıklar arkasında bırakmaktadır. Bunların başında 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminde Sıkıyönetim Mahkemeleri tarafından "mahkum" edilmiş siyasi hükümlüler ve kaldırılmış DGM'ler döneminde ceza verilmiş siyasi hükümlüler gelmektedir. Geçmişte Sıkıyönetim Mahkemelerine ve DGM'lere karşı olduklarını açıklayan CHP yöneticileri, hükümeti kurarken ve onun programını açıklarken geçmişteki bu "haksız uygulamaları" gidereceklerini söylemişlerdi. Bugün olan ise bizzat CHP hükümeti eliyle demir parmaklıkların siyasi hükümlülerin yüzüne bir kere daha kapanmış olmasıdır.

İkinci olarak ayda 6 gün olarak vaat edilen şartlı salıverme, uygulamada 4 güne indi.

Ve üçüncü olarak yasada getirilen "iyi hal" koşulunun uygulanması, cezaevi yöneticilerinin keyfi uygulamasına bırakılmaktadır.

Gerek af ve infaz gibi konularda CHP reformistlerinin vaatleri, gerekse, Yeni İnfaz Yasası ve bunun getirdiği uygulamalar her alanda olduğu gibi, bu alanda da CHP reformistlerinin halktan yana olma, halkın çıkarlarını gözetme demagojilerini iflas ettirmiş, reformizmin acizini ve çıkmazını pratikte bir kere daha göstermiştir.

Bugün onbinlerce hükümlü ve hükümlü ailesi CHP reformistlerinin sahte vaatlerine değil, bütün halkın mücadelesine ve kendi gücünü güvenmektedir. Milyonlarca emekçi zindanların boşalmasını, genel af çıkarılmasını istemekte, binlerce hükümlü ve hükümlü ailesi demir parmaklıkların açılmasını istemektedir. İzmit, Niğde ve Sivas Cezaevlerinde açlık grevine giden, direnişe geçen hükümlüler, yeni yasadaki Anayasa'ya aykırı olan eşitsizliklerin giderilmesini, bütün tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılmasını ve Yeni İnfaz Yasasının kapsamının genişletilmesini istemektedirler.

Bunun için de onları

1) Bakanlığın vaatlerine uygun olarak, cezaların infazına ilişkin yasada düzeltme yapılmasını, yani infazın 1 ayda 16 gün biçiminde düzeltilmesini,

2) 1803 Sayılı Af Yasası ile cezaları 24 ve 30 yıla çevrilen hükümlülerin şartlı salıverilme sürelerinin 36 yıl üzerinden hesaplanmasını ve,

3) DGM'lerin mahkum ettiği arkadaşların "bağımsız" mahkemelerde yeniden yargılanmalarını talep etmektedirler.

Bugün İzmit, Niğde ve Sivas Cezaevlerinde bu talepler için başlayan açlık grevi ve direnişler, yarın bütün ceza ve tutukevlerine yayılacak, hükümlülerin, hükümlü ailelerinin ve emekçi halk kesimlerinin mücadelesi yoğunlaşacaktır.

Bütün devrimci, demokrat ve yurtseverleri, demokratik kuruluşları, emekçi halkımızı, demokrat milletvekilleri ve senatörleri ve Barolar Birliğini cezaevlerindeki hükümlülerin direnişlerini desteklemeye ve 1803 Sayılı Af Yasasından ve Yeni İnfaz Yasasından gelen eşitsizliklerin ve haksızlıkların giderilerek, başta 12 Mart döneminin siyasi hükümlüleri olmak üzere bütün tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması için mücadeleye çağırıyoruz, çağrımızı yeniliyoruz.

... ama onbinlerce hükümlü gene demir parmaklıklar arkasında bırakıldı.

Niğde Cezaevinde aftan yararlanmış müebbet hükümlüler:

«Haksızlığa karşı çıkan herkesi, eşitsizliğin giderilmesi için seslerini duyurmaya çağırıyoruz

12 Mart hükümlülerine özgürlük

Bazı suç ve cezaların affı hakkındaki 1803 sayılı yasanın 7. maddesi müebbet ve idam cezasına mahkum olanlarla, muvakkat hapse mahkum olanların cezalarında afla yapılan indirimin uygulanmasında ikili bir durum getirmiştir.

Muvakkat hürriyeti bağlayıcı cezalarda ise, birincisinin tersi bir uygulama ile, evvela tüm cezadan dışarda geçirilecek 1/3'lük sürenin indirimi yapılmakta, kalan cezadan afla getirilen 12 yıllık indirim yapılmaktadır. İdam ve müebbet ağır hapse mahkum olanlarda, evvela af yasasının getirdiği indirim yapılmakta, kalan cezadan da şartlı salıverilme sebebiyle dışarda geçirilecek 1/3'lük sürenin indirimi yapılmaktadır. Bu ikili uygulama birbirinden çok farklı sonuçlar yaratmakta, kanun önünde vatandaşın eşitliği ilkesine ve Anayasa'nın 12. maddesine tamamen ters düşmektedir.

Bir örnekle durumu açıklayalım. Müebbet hükümlünün cezası af yasasına göre 24 yıla indirilmekte, 24 yıl üzerinden de 1/3 şartlı salıverilme uygulanmaktadır. Dolayısıyla müebbet hükümlünün 16 yıl cezası kalmaktadır. 30 yıla hükümlü bir kişinin ise, şartlı salıverilmesi 30 yıl üzerinden uygulanmakta, kalan 20 yıllık cezadan da 12 yıllık af indirimi yapılmaktadır. Geriye 8 yıl kalmaktadır. Yani 30 yıla hükümlülere 12 yıl af verilirken müebbet hükümlülere 8 yıl af verilmiş olmaktadır.

Bu durum çok açık bir eşitsizliktir.

Müebbet hükümlülere yapılan bu eşitsizlik "1803 Sayılı Af Yasasının 7-A maddesi böyle, bizim elimizden bir şey gelmez" diyerek savunulabilir mi? Kesinlikle savunulamaz. Çünkü; TCK'nın egemen yasal ilkesi, yaşam boyu hapis cezasına hükümlü olanlara uygulanan infaz rejiminde cezaların 36 yıl üzerinden hesaplanmasını öngörmektedir. (TCK'nın 13. maddesinin son fıkrası). Ayrıca 647 Sayılı İnfaz Yasasının 19. maddesinin 1. ve 2. fıkralarında da bu durum açıkça belirtilmektedir. Ceza ve İnfaz Kanunlarının ilgili maddelerini af yasasının üzerinde olması bir yana, 647 Sayılı cezaların infazı hakkındaki kanunun geçici 4. maddesi "diğer kanunların bu kanuna aykırı düşen maddeleri uygulanamaz" demektedir.

Bu durum, kanun uygulayıcıya, af yasasından yararlanan müebbet hükümlülerin meşruten tahliyesini 36 yıl üzerinden hesaplamak, kalan ceza üzerinden affı düşmek zorunda bırakmaktadır.

Eğer gerçekten kanunlara uyulacaksa ve Anayasa'nın eşitliği ilkesine bağlı kalınacaksa, hiç bir şart ileri sürülmeden ve hemen aftan yararlanmış olan müebbet hükümlülerin meşruten tahliyesinin 36 yıl üzerinden uygulanmasına başlanmalıdır.

1803 Sayılı Af Yasasının 7-A maddesinin uygulanmasında ısrar edilmesi ile, sadece büyük bir eşitsizlik yapılmış olmamakta, aynı zamanda "iyi hal" de cezalandırılmaktadır. Şöyle ki; 647 Sayılı İnfaz Yasasına göre "kötü halli" bir müebbet 36 yılda, "iyi halli" bir müebbet 24 yılda tahliye olur. Af yasasından yararlanmış "kötü halli" bir müebbet 24 yılda, "iyi halli" müebbet 16 yılda tahliye olmaktadır. Bu durumda "kötü halli" olan bir müebbet hükümlü her şart altında 12 yıl af almış olmakta, "iyi halli" bir müebbet ise aftan 8 yıl yararlanmış olmaktadır. "İyi hal - kötü hal" ayrımında yasanın kıstaslarının ne kadar objektif ve gerçekçi olduğunu bir yana bırakıyoruz. Ama bu uygulama ile "iyi halin" cezalandırıldığı açık değil mi? Ayrıca infaz kanununa yeni yapılan eklemeyle, aftan yararlanmış olan müebbet hükümlülere yapılmış olan haksızlık daha da artmakta, bu durumda olan hükümlülerin aftan yararlandıkları süre hem düşmekte, hem de diğer hükümlülerle aftan yararlanma süreleri arasındaki fark artmaktadır. Bu durumu örnekleriyle açıklayalım:

Birinciyi örneklersek, "iyi halli müebbet hükümlü aftan önce 24 yıl, aftan sonra da 16 yıl yatıp çıkmaktadır. Yani iyi halli müebbet 8 yıl af almaktadır. İnfaz yasasında yapılan yeni değişiklikten, yani her ay için çalışanlara 6 gün verilmesinden sonra durum şudur: Aftan yararlanamayan iyi halli ve çalışan müebbet hükümlünün 16 yıl 10 ay 9 gün yatarak çıkacak, aftan yararlanan iyi halli ve çalışan müebbet hükümlüler 11 yıl 2 ay 12 gün yatarak çıkacaktır. Bu durumda aftan yararlanan, iyi halli ve çalışan müebbet hükümlü ile, aftan yararlanamayan iyi halli ve çalışan müebbet hükümlü arasındaki fark 5 yıl 7 ay 27 gün'e düşmektedir. Yani, aftan yararlanan müebbet hükümlü için af 12 yıl değil, 5 yıl 7 ay 27 gün olmaktadır. İnfaz kanununa yeni ek madde yapılmadan, aftan 12 yıl yerine 8 yıl yararlanan müebbet hükümlü, bu sefer 8 yıl yerine 5 yıl 7 ay 27 gün yararlanmış oluyor.

İkinciyi örneklersek; aftan yararlanmış iyi halli müebbet 16 yıl yatmakta, aftan yararlanmış 30 yıla hükümlü bir kişi ise 8 yıl yatmaktadır. İkisi arasında 8 yıl fark vardır. İnfaz kanunundaki yeni değişiklikten sonra ise, aftan yararlanmış ve çalışan müebbetler 11 yıl 2 ay 12 gün yatmakta, aftan yararlanmış müebbet hükümlüler ise 2 yıl yatmaktadır. Bu durumda aftan yararlanmış müebbet hükümlü ile 30 yıla hükümlü kişiler arasındaki fark 9 yıl 2 ay 12 gün olmaktadır. İnfaz yasasında yapılan son değişiklikten önce fark 8 yıl iken, bu değişiklikten sonra 9 yıl 2 ay 12 güne çıkmaktadır.

Yeni infaz yasasında hükümlülerin lehine yapılacak her değişiklikte ve meşruten tahliye süresinin her uzatılmasında müebbet hükümlülerle diğer hükümlüler arasındaki fark artmaktadır.

Bunlar eşitsizliği gösteren çarpıcı örneklerdir.

Bu kanunsuz ve Anayasa'ya aykırı uygulama cezaevlerindeki 3 binden fazla hükümlüyü mağdur etmekle kalmamakta, bu mahkumların onbinlerce yakınını da tedirgin etmektedir. Biz aşağıda imzaları bulunan Niğde Cezaevindeki aftan yararlanmış müebbet hükümlüler olarak:

1- Anayasa'nın eşitlik ilkesine, ceza ve infaz kanunlarına dayanarak müebbet hükümlülerin şartlı salıverilmesinin 36 yıl üzerinden hesaplanmasına hiç bir yasal engel olmadığını ve yeni bir kanun gerekmediğine inanıyor, zaten birçok infaz kurumunda yapılan Yargıtay kararlarıyla tescil edilen bu uygulamaların genelleşmesi için Adalet Bakanlığının, infaz savcılıklarına yol göstermesini bir an önce istiyoruz.

2- Bazı hukukçular eşitsizliğin giderilmesi için bir kanun değişikliği gerektiği, ya da Anayasa Mahkemesine gidilmesi gerektiği görüşündeler. Bize göre bu görüş geçersiz olmakla birlikte böyle düşünen kişilere düşen görev, eşitsizliğin düzeltilmesi için kendi görüşleri doğrultusunda çaba göstermeleri, Anayasa'nın eşitlik ilkesinin uygulanmasına katkıda bulunmalarıdır.

3- Bu eşitsizlik, sadece bizim durumumuzda olan kişileri ilgilendirmiyor. Bunun giderilmesi, demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Haksızlığa karşı çıkan herkesin bu durumun düzeltilmesi için seslerini duyurmaya çağırıyoruz.

(NOT: İnfaz Yasasına eklenen yeni ek maddenin uygulanmasıyla ilgili olarak, 8 Haziran 1978 tarihli gazetelerde bir tablo yayınlandı. Bu tabloya göre 30 yıl cezası olan bir hükümlü 16 yıl yatarak çıkacaktır. Oysa gerek Adalet Bakanının çeşitli beyanları ve gerekse yeni ek madde 30 gün cezası olan bir hükümlünün 14 gün yatarak çıkmasını öngörmektedir. Bu bakımdan biz bu yazımızdaki hesaplamalarda yeni ek maddenin doğru yorumunu ve Adalet Bakanının bu doğrultudaki beyanlarını temel aldık.)

KAMİL DEDE
AHMET ERDOĞAN
İLKAY DEMİR
NECMİ DEMİR
KADİR KAYMAZ
OSMAN BAHADIR
YAVUZ YILDIRIMTÜRK
METİN GÜNGÖRMÜŞ
HACI TONAK
MUSTAFA YALÇINER
SEFA ASIM YILDIZ
MUZAFFER ORUÇOĞLU
ARSLAN KILIÇ
SAMİ SARI
SÜLEYMAN YEŞİL
HİKMET KURAN
HASAN ATAOL
AHMET TÜRKMEN
MEHMET ÖNDER
HALİS KURTAY
EMİN UYGUN

YUSUF SARI
VELİ DÜŞÜNCELİ
BEDRİ KARAÇAY
NURİ UYANIK
DURAN YAŞAR
YAVUZ KİNSUN
SÜLEYMAN ORHAN
EFTAL ZEYREK
CUMALİ YEŞİL
HÜSEYİN KAYSI
MEHMET DAMATOĞLU
OSMAN YILMAZ
SABRİ AŞIROĞLU
HASAR ARAÇ
BEKİR GÜZ
RECEP ALTINTOP
VAKKAS ÇOBAN
KIYMET AYYILDIZ
AYŞE ÇELİK

AHMET DEMİRDÖVEN SERBEST BIRAKILMALIDIR

Ahmet Demirdöven ve iki devrimci arkadaş serbest bırakılmalıdır

Tunceli proleter devrimci milletvekili adayı Ahmet Demirdöven ve iki devrimci arkadaş 18 Mayıs 1977'den bu yana tutuklu bulunmaktadır.

Daha önce Elazığ ve Tunceli Kapalı Cezaevlerinde tutulan Ahmet Demirdöven, son olarak bulunduğu Tunceli Kapalı Cezaevinde Yeni İnfaz Yasasını protesto için yapılan eyleme katıldığı gerekçesiyle Rize Cezaevine sürülmüştür.

Ahmet Demirdöven ve iki devrimci arkadaş bugün halen Rize Cezaevinde bulunmaktadır.

Ahmet Demirdöven 5 Haziran 1977 genel milletvekili seçimlerinde Tunceli bağımsız milletvekili adayı iken, dağıttığı seçim bildirgesinde komünizm propagandası ve bölücülük yaptığı vb. gerekçelerle tutuklanmıştır. Bütün bunlar Ahmet Demirdöven'in tutuklanması için sadece gerekçe olmuştur. Egemen sınıflar O'nun milletvekili seçilmesini önlemek için böyle bir yola başvurmuşlardır. Nihayet tutuklu olduğu ve Tunceli'de seçimlerde çeşitli dolaplar çevrildiği halde Ahmet Demirdöven yoldaş sekiz binin üzerinde oy almıştır.

Seçimlerin ve Ahmet Demirdöven'in tutuklanmasının üzerinden bir yıldan fazla zaman geçtiği halde O ve iki devrimci arkadaş hâlâ tutuklu bulunmakta ve cezaevinden cezaevine sürülmektedir. Ama bunlardan hiç birisi Ahmet Demirdöven ve arkadaşlarını yıldıramamaktadır, yıldıramayacaktır.

Bugün emekçi halk kitleleri bütün tutuklu ve hükümlülerle birlikte Ahmet Demirdöven ve iki devrimci arkadaşın da serbest bırakılmasını istemektedir.

Ahmet Demirdöven serbest bırakılmalıdır!

MUSTAFA YILDIRIMTÜRK'E ÖZGÜRLÜK!

Mustafa Yıldırımtürk derhal serbest bırakılmalıdır.

Anayasa Mahkemesinin, sivillerin Askeri Mahkemelerde yargılanmasını öngören yasayı iptal etmesine ve bunun üzerinden üç-buçuk ay geçmesine rağmen, 12 Ekim'de İstanbul 3. Kolordu Askeri Mahkemesi tarafından tutuklanan gazetemizin eski Sorumlu Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk halen Adapazarı Cezaevinde tutuklu bulunmaktadır.

Daha sonra 18 Ekim 1977'de İstanbul Nöbetçi 3. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından da gazetemizde çıkan 18 ayrı yazıdan dolayı tutuklanan Mustafa Yıldırımtürk bugüne kadar süregelen mahkemelerinin hiç birine çıkarılmamıştır.

Mustafa Yıldırımtürk'ün halen tutuklu bulunması ve mahkemeye dahi çıkarılmaması devrimci basın üzerindeki baskıların bir parçasıdır. Faşist diktatörlüğü kendi yasaları önünde dahi suçlu çıkaran bu uygulamalar ve arkadaşımıza yöneltilen baskılar yurtseverler, demokratlar, devrimciler ve emekçi halkımız tarafından kınanmaktadır.

Emekçi halk, bütün tutuklu ve hükümlülerle birlikte Mustafa Yıldırımtürk'ün de serbest bırakılmasını istemekte ve devrimci basın üzerindeki baskıları protesto etmektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin aldığı iptal kararı zaman geçirilmeden uygulanmalı, Mustafa Yıldırımtürk ve askeri mahkemelerde yargılanan tüm tutuklu ve hükümlüler derhal serbest bırakılmalı, askeri mahkemelerde sürdürülen sivillerle ilgili davalar tümüyle ortadan kaldırılmalıdır.

Niğde Kapalı Cezaevi tutuklu ve hükümlülerinin bildirisi:

«Taleplerimizi gerçekleştirene kadar mücadele edeceğiz»

Bizler Niğde Kapalı Cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlüler olarak, bütün cezaevlerinde bulunan tutuklu ve hükümlü arkadaşlara ve halkımıza haklı taleplerimizi bildiriyor ve bu talepler uğruna yürüttüğümüz mücadelede tüm tutuklu ve hükümlü arkadaşlarımızın ve halkımızın bize destek olmasını istiyoruz.

Aylarca basında, radyo ve televizyonda kamuoyunu meşgul eden İnfaz Kanunu, parlamentonun onayından geçmiştir ve yürürlüğe girmiştir. Bu kanun, hükümetin bakanlığın ve bakanlık yetkililerinin daha önceki vaatleriyle çeliştiği gibi, tutuklu ve hükümlülerin taleplerini de karşılamaktan uzaktır.

Bakan ve bakanlığın tüm yetkilileri, kanun tasarısı kanunlaşmadan önce, cezaların infazında şartlı salıvermenin tüm cezanın yarısından fazla olacağını defalarca belirtmiş olmalarına karşın, tasarının kanunlaşmasından sonra, şartlı salıvermenin bakanlığın önceki vaatlerinin aksine, cezanın yarıdan azını kapsadığı açıkça ortaya çıktı. Bu açık bir aldatmacadır. Tutuklu ve hükümlü onbinlerce kişi ile ve onların aileleri ile alay etmektir. Biz bu tutumu şiddetle protesto ederiz. Hükümetten isteğimiz, vaatlerine uygun olarak davranması ve İnfaz Yasasındaki vaatleriyle çelişen hükümlerin giderilmesi için girişimde bulunmasıdır.

İkinci olarak, İnfaz Yasasındaki yukarıda belirttiğimiz değişiklik yapılsa bile, bu, idam ve müebbet hapis cezasına çarptırılıp da, 1803 Sayılı Af Kanunu ile cezaları 24 ve 30 yıla indirilenlerin şartlı salıverilmelerinde aleyhlerine işleyen uygulamayı gidermemektedir. Çünkü İnfaz Yasası uyarınca müebbet ağır cezası 36 yıl üzerinden işlem görür ve bu cezalardan şartlı salıverilmesi süresi 12 yıl olurken, af yasası ile cezaları 24 yıla indirilenlerin şartlı salıverilme süreleri 8 yıl olmaktadır. Oysa 12 yıl salıverilme kazanılmış bir hak olduğuna göre, af yasasının getirdiği hüküm, mahkumun aleyhine İnfaz Yasası ile de çelişerek, 4 yıllık bir fark getirmektedir. Ki, bunun ortadan kaldırılması açık bir Anayasa emridir. Çünkü bu durum Anayasa'nın eşitlik ilkesi ile çelişmektedir. Bu çelişki yeni İnfaz Yasası ile giderilmemiştir. Halbuki, şimdi meclis gündeminde bulunan Ceza Usul Kanunu Tasarısında müebbet ve idam cezalarına çarptırılıp cezaları 1803 Sayılı Af Yasası ile 24 ve 30 yıl hapse indirilenlerin şartlı salıverilme süreleri, 36 yıl üzerinden hesaplanır şeklinde bir madde eklenerek bu eşitsizliğin ortadan kaldırılması pekala mümkündür. Bakanlığı ve parlamenterleri bu konuda da uyarıyor ve bu haklı talebimizin göz önüne alınmasını ve belirttiğimiz biçimde çözümlenmesini istiyoruz.

Üçüncü olarak, cezaevlerinde Anayasa'ya aykırı oldukları nedeniyle ilga edilen ve yerlerine yenileri de kurulmayan DGM'ce ağır hapis cezalarına mahkum edilmiş arkadaşlarımız bulunmaktadır. Bu arkadaşlarımızı mahkum eden mahkemeler, Anayasa'ya aykırılıkları nedeniyle ilga edilmiş bulunmalarına rağmen, arkadaşlarımız bu mahkemelerin verdikleri cezaları çekmektedirler. Bu da açıkça Anayasa ve hukukun ruhuyla çelişki halindedir. Bu arkadaşlarımızın da durumlarının yeniden ele alınmasını is

De.sa.7.sü.5'de

Ecevit

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]lanıyor. Bütün bu ağır yükler, emperyalizmin ve egemen sınıfların [illegible] daha da ağırlaştırılarak emekçi halka yıktı. [illegible] üzerindeki emperyalist sömürü boyunduruğu [illegible] ağırlaştı.

Bütün bunları yürürlüğe koyan sahte halkçı CHP hükümetinin başbakanı, ABD [illegible], Sovyetler Birliği'ne [illegible]'dan, Japonya'ya [illegible] bütün emperyalistlerin kapısını bir bir çalıyor. "Amerikan [illegible]nin önünde bütün [illegible]larımız açıktır" diyor. [illegible] emperyalist sömürü, [illegible] yağmanın hızlanacağını [illegible]ladı. Batılı emperyalistlerin sömürü ve talanını pekiştirirken Sovyet sosyal-emperyalistleriyle [illegible]laştı. İşte bütün emperyalistlerle bu uzlaşma sonucunda Ecevit şimdi egemen sınıfların sömürü [illegible]lerinin öğütlerini [illegible]lamak için komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile hemen görüşmelere [illegible]. Ecevit'in bu görüşmelerden amacı, egemen sınıfların güvenini kazanmak, halk üzerindeki sömürü ve zulmü artıracak [illegible] yolları birlikte tes[illegible]tadır.

Bu görüşmelerde emperyalist tekellerin örgütü [illegible]'nın yağma ve talan [illegible]leri ele alındı. Ecevit yurt dışında iken [illegible] "yapılan son devalüasyondan sonra Türkiye'nin dış satışlarında bir [illegible] olmadı. Devalüasyondan beklenen yararlar sağlanamadı" dedi. [illegible] bu yararı sağlamak [illegible] egemen sınıfların [illegible] ve kârını daha artırmak için ihracatta vergi iadesi oranı yükseltilmek ve kapsamı genişletilmek [illegible]. Gene bu yararı sağlamak, yani egemen sınıfların sömürü ve kârını [illegible]mak üzere işçi ücretlerinin dondurulması tez[illegible]lanıyor.

KOMPRADOR BURJUVAZİNİN TEMSİLCİLERİ ECEVİT'TEN ÇOK MEMNUN

Ecevit, yurt dışından döner dönmez İstanbul'da Türkiye Sanayi Odaları Birliği'nin düzenlediği toplantıya katıldı. Komprador burjuvazinin diğer [illegible] sözcüleri de toplantıda konuştular. Türkiye İşverenler Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin, Türk Sanayici ve İşadamları Derneği Başkanı Feyyaz Berker, Odalar Birliği Başkanı Sakıp Sabancı, İstanbul Sanayi ve Ticaret Odaları Başkanları söz aldılar. Konuşmalarda Ecevit, tekelci komprador burjuvaziye güvence verdi. Emperyalizmin işbirlikçisi kompradorlar da Ecevit'in halk düşmanı siyasetinden hoşnut olduklarını [illegible] dile getirdiler.

Ecevit şunları söyledi: "İşadamlarının bizden [illegible]melerine neden yoktur. Herhangi bir devletleştirme programı ile [illegible] karşısına çıkmadı." Komprador burjuvaziye "işadamı" demekle işçi sınıfı üzerindeki ağır [illegible] ve baskı gizlenemez. Bu sözler Ecevit'in [illegible] itiraflarıdır. Yüzündeki "halkçılık" maskesini kendi eliyle yırtıp atmaktadır. Komprador burjuvazinin CHP hükümetinden [illegible] bir şey yoktur. [illegible] zamlar, vergi yükleri, ücretlerin dondurulması [illegible]

kitlelerinin sırtına binmektedir. Egemen sınıflar ise istedikleri gibi zam yapıyorlar, Sırası gelince hükümet eliyle kâr oranlarını bir kat artırıyorlar. Şimdi de ihracatta vergi iadesi oranı büyük ölçüde artmak üzere. Ecevit'in sözlerinin ikinci kısmı devletin egemen sınıfların sömürü ve zulüm aracı olduğunu gizlemeye yönelik bir demagojidir. Sümerbank, Demiryolları, Denizyolları, Tariş hep bu devletin mülkiyetindedir. Bütün bu devlet kurumlarının malları % 100 ve daha fazla pahalılandırıldı. Devletleştirme, egemen sınıflar zor duruma düştüğü zaman kârlarını güvene almak için komprador burjuvazi ve toprak ağalarının elinde yedek bir silahtır. Devlet bu sömürücülerin baskı ve zulüm aracı olduğu sürece, tekelci devlet kapitalizmi ile özel tekelci kapitalistler arasında çelişme değil, halka karşı, işbirliği vardır. Ecevit üstelik vatandaştan söz ediyor. Vatandaşın evine ayda birkilo et zor giriyor. Neyi var ki neyini devletleştireceksin? "Vatandaş" sıfatını kullanarak Vehbi Koç, Sabancı, Eczacıbaşı, Has gibi emperyalizmin işbirlikçileri şirin gösterilemez. Onlar emperyalistlerle el ele halkımızı sömüren zalimlerdir.

Egemen sınıfların değişik temsilcileri, Ecevit'i yerde ararken gökte buldular. Demireller, Türkeşler halkın güçlü muhalefeti sonucunda iyice yıprandılar. Faşizme bir koltuk değneği olarak Ecevit hükümeti kuruldu. Boş vaatler, sahte halkçı sloganlarla halkın faşizme nefreti yatıştırılmak istendi. Sömürü ve zulüm tedbirleri bir bir yürürlüğe kondu ve konmaktadır. Egemen sınıflar hoşnut olmayıp da ne yapacaklar?

İstanbul Sanayi Odası Başkanı: "Büyük bir cesaretle alınan ekonomik kararları destekliyoruz" diyor. İstanbul Ticaret Odası Başkanı Emil Sencer "hükümetin döviz sıkıntısını çözmeye yönelik girişimleri ve dış politika çalışmaları için şükranlarımızı arzederiz" diyor. Türkiye İşverenler Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin, "son aylarda hükümetin dış ticaret açığını kapatacak kaynaklar bulmak için yoğun bir çaba içinde bulunduğunu olumlu bir çaba ve gelişme olarak izlemekteyiz" diyor. Türk Sanayici ve İşadamları Derneği Başkanı Feyyaz Berker, "hükümetle sanayicilerimiz ve işadamları arasındaki diyaloğun devamını diliyoruz" diyor. Bütün bu "destek" ve "şükran"lar ne için? Bu kadar "iyi niyetin" altında yatan hesabın faturası kime ödettirilecek?

IHRACATTA VERGİ İADESİ KOMPRADOR BURJUVAZİNİN KARINA KAR KATIYOR

İstanbul Odakule'de yapılan toplantıda komprador burjuvazinin temsilcileri "minnet ve destek" duygularından sonra vergi iadesinin artırılmasını dile getirdiler.

Türkiye İşverenler Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin şunları söylüyor: "Türkiye'nin sadece dış borçlarına ile yıllık döviz açıkları

nı kapatması düşünülemez. Bu alandaki kökl[ü] çare ihracatın gerçekçi yollarla fiilen artırılmasıdır" İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı İbrahim Bodur ise "Başbakanımızın ısrarla durduğu ihracat konusunda üzerimize düşen görevi teyiden açıklayacağız" diyor.

Aradan birkaç gün geçmeden ihracatta vergi iadesi oranı ve kapsamını artıran hükümet tasarısı Ticaret Bakanlığında ele alındı. Bu tasarıya göre:

- Var olan uygulamanın kapsamı genişletiliyor.
- Ayrıca vergi iadesi oranlarında önemli artışlar yapılıyor.
- Vergi iadesindeki en yüksek oran olan % 20-25 yükseltilerek % 30-35'e çıkarılıyor.
- Toplam vergi iadesi 16 milyar liradan 22 milyar liraya çıkarılıyor.

Bütün bu sömürünün anlamı açıktır. Emekçilerden daha çok vergi kesilecek. Özel ve devlet tekellerinin mallarına daha da zam yapılacak. MEYAK ve İYAK adı altında memur ve işçilerin ekmeğine el uzatılacak. Bütün bunlar devlet eliyle yapılacak. Toplanan para vergi iadesi adı altında üç-beş ihracatçı kompradora peşkeş çekilecek.

Bütün bu yağmanın anlamı açıktır. İşçiler, köylüler, memurlar, tüm emekçi halk gittikçe daha fazla açlık ve yoksulluğa düşecek. Vehbi Koç'un oğlu Rahmi Koç öğle yemeği yemek için özel uçağıyla Paris'e gidip gelecek. Narinlerin, Hasların İsviçre'de, Londra'daki köşklerine yeni köşkler katılacak.

Şimdiye kadar tekelci komprador burjuvaziye 16 milyar lira peşkeş çekiliyordu. Şimdi emekçilerin üzerinde sömürü artacak. Ecevit'in sahte halkçı hükümeti, halkın birkaç dilim ekmeğine daha el uzatacak. Altı milyar lira daha sömürücü ve zalimlerin kârına katılacak. Tabii bütün bunların gerçekleşmesi için ücretlerin dondurulması gerekiyor. İkramiye, yan ödeme, mesailerin daha da vergilendirilmesi, dolaylı vergilerin artırılması gerekiyor. İYAK, MEYAK adı altında işçi ve memurların ücretlerinden % 5 oranında devlet eliyle açıktan açığa gasp yapılması gerekiyor. Yoksul ve orta köylülerin pancar, tütün, buğday gibi ürünlerine çok düşük fiyat verilmesi gerekiyor. Aksi halde hazinedeki altı milyar lira daha kompradorlara nasıl peşkeş çekilir?

VERGİ YASASININ EGEMEN SINIFLARA BATAN PÜRÜZLERİ DÜZELTİLİYOR

CHP hükümetinin vergi tasarısı bütünüyle halkın çıkarlarına aykırıdır. Bu tasarıda [illegible] için komprador burjuvazinin Kurumlar Vergisinin de % 5 oranında artırılacağı öne sürülüyordu. Egemen sınıfların homurdanmaları karşısında önce Halka Açık Şirketler'e ayrıcalık tanındı. Bunların % 10 kârı vergi dışına bırakıldı. İstanbul Odalar Birliğindeki toplantıda komprador burjuvazinin temsilcileri kârlarından zerre kadar geri adım atmayacaklarını bir daha vurguladılar. Sabancı şunları söylüyor: "Halen kamuoyun

da tartışılan vergi yasalarının ekonomik gelişmelerin ve değişmelerin gerisinde kalmış olması nedeniyle günümüz koşullarına daha uygun ve reformcu bir görüşle yeniden ele alınması gerekir" 12 Mart faşistlerinin destekçisi, Akbank'ın sahibi Sabancı birden "reformcu" kesiliyor. Bu sömürücü de "reform" masallarıyla kârlarını daha kolaylıkla artırabileceğini düşünüyor. Bir başka 12 Martçı, Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu, komprador burjuvazinin görüşlerine katıldığını açıkça belirtiyor: "Vergi tasarıları hakkında özel kesimce yapılan bazı eleştirilere katılıyorum. Bununla ilgili değişiklikler yapılacaktır. "Değişikliğin ne olacağı bellidir. Kurumlar Vergisi'nin oranı düşürülecek, böylece Halka Açık Şirketler'den olmayan tekellerin de desteği sağlanacaktır. Kaldı ki ihracatta vergi iadesi oran ve kapsamının artırılmasıyla Kurumlar Vergisindeki artışın bir anlamı kalmamıştır.

Müezzinoğlu, şimdiye kadar devrimcilerin, yurtseverlerin, demokratların vergi tasarısıyla ilgili hiç bir eleştirisini dikkate almadı. O, 12 Mart kalıntısı ve egemen sınıfların hizmetinde bir bakandır. Görevi, tekelci komprador burjuvazinin kârının artmasına zemin hazırlayacak yasa, kararname gibi uygulamaları yürürlüğe koymaktır. Halka Açık Şirketler adı altında Eczacıbaşı, Koçların şirketlerinin kârından vergi alınmayacak. İhracatta vergi iadesi adı altında kârlarına kâr katılacak. "Özel kesimin" eleştirilerine katılan Müezzinoğlu faturayı da her zaman olduğu gibi emekçi halk kitlelerine kesecek. Müezzinoğlu'nun bu sözleri vergi tasarısını "ilerici, halkçı" bulan bütün küçük burjuvazi için ders olmalıdır. Komprador burjuvaziye altı milyar lira daha ihracatta vergi iadesi adı altında yeni kâr sağlanması karşısında Ecevit'in hangi halkçılığı kaldı? MEYAK yetmemiş gibi İYAK adı altında işçilerin de % 5'ine el uzatan CHP hükümeti kimin safında? Emekçi halk kitlelerinin mi, yoksa egemen sınıfların mı?

ÜCRETLERİN DONDURULMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ

Egemen sınıflar ile CHP hükümeti arasındaki bütün bu pazarlıklar halk kitlelerinin sırtından yapılmıştır. Faşist diktatörlüğün ekonomik alanda işçi sınıfına saldırısı şimdi ücretleri dondurmaya yönelmiştir. Ücret artışlarının sınırlandırılması, ücretlerin üst sınırının dondurulması gibi "tedbirler", ücretlerin dondurulmasından başka şey değildir. İşçi sınıfı komprador burjuvazinin uzun zamandır tezgahlanan bu saldırısına boyun eğmeyecektir. Ücretler dondurularak komprador burjuvaziye ihracatta vergi iadesi adı altında yeni kârlar sağlanmasına, milyonlarca işçi izin vermeyecektir. Ne faşist baskı ve zulüm, ne de artık maskesi iyice düşmüş olan CHP reformist yalanları ücretlerin dondurulmasını işçi sınıfına dayatmayacaktır.

Anayasa Mahkemesi'nin

Baş.ta.sa.1'de

den indirmeyen bazı günlük gazeteler, askeri savcı Yaşar Değerli'nin sivil adliyeyi ilgilendiren bir kovuşturma hakkında dosya tanzim ettiğini, haklarında kovuşturma açılan kişilerin de böyle bir "suikasti" düzenlemelerinin muhtemel olduğunu yazdılar. Onlar böylece bazı kişi ve kuruluşları hedef alarak göstermeyi amaçlıyorlardı, ama bu yayın bile tek başına egemen sınıfları ele vermekte ve onların "hukuka saygı"sının ne anlama geldiğini ortaya koymaktadır.

Bilindiği gibi uzun bir dönemden beri Askeri Mahkemeler sivil kişileri yargılayabiliyorlar, onları çeşitli cezalara çarptırabiliyorlardı. Bu konuda düzenlenen bir yasa ile egemen sınıflar sıkıyönetimsiz sıkıyönetim uygulamaya gidebiliyorlardı. Devrimci basın organlarını susturmak, onların yayınlarını engelleyebilmek için Askeri Mahkemeleri kullanıyorlardı. Gazetemizin eski Sorumlu Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk ve daha birçok yurtsever, devrimci ve demokrat kişi bu mahkemeler tarafından tutuklanmış, bunlardan bir kısmı çeşitli cezalara çarptırılmıştı. Fakat emekçi halkın, yurtseverlerin devrimci ve demokratların "Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz", "Askeri Mahkemeler Sivilleri Yargılayamaz" vb. sloganları etrafında Askeri Mahkemelere karşı yürüttüğü yoğun ve uzun dönemli mücadele sonucunda Anayasa Mahkemesi içinde bulunduğumuz yılın başlarında sivillerin Askeri Mahkemelerde yargılanmasını öngören yasayı iptal etti.

Bu karardan sonra bütün devlet yetkilileri ve kuruluşları iptal kararına uyacaklarını söylediler. Hükümet temsilcileri "mevzuatın" bu iptal kararına uygun olarak yeniden düzenleneceğini açıkladılar.

Yeni geçtiğimiz Şubat ayından itibaren Anayasa Mahkemesinin iptal kararından dolayı hiç bir Askeri Mahkemenin ve Askeri Mahkemelerde görevli savcıların siviller hakkında tutuklama kararı vermesi veya kovuşturma açması "yasal" olarak mümkün değildir.

Ama sadece "yasal" olarak...

Anayasa Mahkemesi sivillerin Askeri Mahkemelerde yargılanmasını öngören yasayı iptal eder, bu konudaki uygulamaları durdurur; ama gene de Askeri Mahkemeler ve onların savcıları, siviller hakkında kovuşturmalar yürütüp, dosyalar "tanzim" edebilirler. Ve 12 Mart döneminin önde gelen halk düşmanlarından Yaşar Değerli, Anayasa Mahkemesinin kararına rağmen bulunduğu görevi rahatlıkla sürdürebilir.

İşte burjuvazinin "yasa" anlayışı ve "hukuka saygı"sı konusunda tipik bir örnek.

İşin ilginç bir yanı da kendisine demokrat, yurtsever, devrimci diyen birçok yazar ve bazı gazeteler [illegible] birçoğu 12 Mart döneminde Yaşar Değerli vb. gibi [illegible] katillerin [illegible] böyle bir durumun açığa çıkmasından sonra bile [illegible] [illegible], devrimci, demokrat, halktan yana [illegible] [illegible] karşısındaki tutumları [illegible]. Halktan yana olmak ve "hukuka saygılı" olmak ile 12 Mart işkencecilerinin siviller hakkında, Anayasa Mahkemesinin kararına rağmen, askeri savcıların kovuşturma yapması ve Askeri Mahkemelere dava açması karşısında susmak birbiri ile çelişki. Üstelik bütün emekçi halkın 12 Mart katillerinden hesap sorulmasını istediği bir dönemde bu mesele daha da önemlidir.

ASKERİ MAHKEMELER SİVİLLERİ VE BASINI YARGILAYAMAZ, ASKERİ SAVCILAR SİVİLLER HAKKINDA KOVUŞTURMA YAPAMAZ !

ASKERİ MAHKEMELERİN TUTUKLADIĞI BÜTÜN DEVRİMCİ VE YURTSEVERLER SERBEST BIRAKILMALIDIR !.

12 MART KATİLLERİNDEN HESAP SORULMALIDIR !

"Haklarımızı

Baş.ta.sa.5'de

Sayılı Devlet Memurları Kanununda "hafif emeği kol emeğine ağır zaman ve masaya [illegible] memurdur" der. Dışarıda kapı kapı dolaşan, can güvenliği olmadan üzerinde milyonlarca lira tutan zimmetli makbuz taşıyan ve bir makamı bile olmayan bizlere [illegible] memur saymaktadırlar.

Aynı işletmenin [illegible] tahsildarları memur sayılırken, gaz bölümünün tahsildarları işçi sayılmaktadır. Gene aynı işi gören farklı kurumlardaki tahsildarlar (Sular İdaresi, Antalya Belediyesi vb) işçi statüsündedirler.

TALEPLERİMİZ:

İşte biz İETT'li tahsildarlar diğer memurlarla dayanışma içinde olarak diğer taleplerimizin yanı sıra aşağıdaki taleplerin yerine getirilmesi için mücadele ediyoruz.

1) Memur statüsünden çıkarılmalı, işçi olmalıyız.
2) [illegible] can güvenliğimiz olmadan milyonlarca lirayı bulan zimmetli makbuz vardır. Bu kaldırılmalı ve günlük zimmetli makbuz uygulamasına geçilmelidir.
3) [illegible] olarak verilen 800 lira mali sorumluluk tazminatı olarak verilmelidir. Yan ödeme, iş riski, iş güçlüğü ve kasa tazminatı ayrıca verilmelidir.
4) Elbise sorunu çözümlenmelidir. Yaz-kış ayrı elbise ve ayakkabı verilmelidir.
5) İşyeri sağlığa uygun bir hale getirilmeli, can güvenliğimiz sağlanmalıdır.

ORTAYOLCULARIN TAVRI:

[illegible]

ONBİNLERCE

Baş.ta.sa.1'de

onbinlerce öğrenci başarısız kalmakta, uzun yıllar sonra mezun olabilmekte veya birçoğu okuldan ayrılmaktadır. Üstelik pek çok Üniversite ve yüksekokul mezunu, işsizler ordusuna katılmaktadır.

Yine bugün yüksekokulların bir bölümü, bir avuç sivil faşistin, polisin ve jandarmanın işgali altındadır. Bu yüzden bir çok okula yurtsever ve devrimci kitlesi devam edememektedir.

Bu yıl yapılan sınavlar da bir kere daha göstermiştir ki, ÜSS eğitimdeki haksızlıkları ve eşitsizlikleri gidermeye yarayan bir ilaç yapmadığından başka bir şey değildir.

Bu durum yarı-sömürge yarı-feodal yapının kaçınılmaz bir sonucudur.

Bütün bunların ortadan kaldırılması, ancak [illegible] ve sosyalizmin zaferi ile mümkündür.

Demokratik halk iktidarı ve sosyalizmde herkesin yükseköğrenim yapabilme olanağı sağlanmış, eğitim parasızdır. Bütün öğrencilerin beslenme, barınma, ders araç ve gereçleri halk iktidarı tarafından sağlanır. Bilimdeki en son gelişme düzeyine göre araştırma yapma olanakları vardır. Bilimsel gelişmeler temelinde eğitim yapılır. Yüksek öğrenim için belli okulları bitirmiş olmak bile gerekmemektedir. Herhangi bir işçi ve emekçi üniversite düzeyinde eğitim yapabilmektedir. Bu ve benzeri birçok yöntemle her yaştan, her meslekten, her şarttaki isteyen herkes [illegible]

"[illegible] yükseköğrenim yapabilme olanağı [illegible] [illegible]

Faşist-feodal

Baş.ta.sa.1'de

lar, halk gençliğinin mücadelesinin boyutlarını ve başarılarını vurguladılar.

İstanbul'da düzenlenen gecede çeşitli devrimci, demokrat kişi ve kuruluşların mesajları okundu. Halk oyunları ekipleri gösteriler yaptılar.

İstanbul'da Saraçhane Alanında [illegible]'nin düzenlediği miting ve yürüyüşe binlerce halk gençliği katıldı. Polis miting ve yürüyüşü engellemek için çeşitli tertiplere başvurdu. Saraçhane'de toplananların üzerlerini arayarak pankartları toplamak istedi. Ancak polisin miting ve yürüyüşü engelleme girişimleri sonuçsuz kaldı. Saraçhane'de toplanan binlerce genç Sultanahmet'e kadar slogan ve marşlarla yürüdü. Sultanahmet'te yapılan konuşmalar sırasında "Halkın Birliği" ve "Partizan" pankartları altında yürüyen bir grup miting yerini terk etti.

NOT: Gazetemiz baskıya girerken aldığımız bir habere göre, miting ve yürüyüşe katılmak için Kartal'dan yola çıkan işçi ve gençlikten bir grup arkadaşı bir kısım karşı-devrimci, hizipçi unsurlar ateş açmışlar, üç arkadaşı yaralamışlardır. Devrimcilere ve yurtseverlere yöneltilen böyle bir saldırıyı nefretle kınıyoruz. Karşı-devrimci saldırı ve tertipler proleter devrimci hareketin gelişmesini ve onun önderliğindeki halk gençliğinin mücadelesini engelleyemeyecektir.

Yeni vergi tasarısı sakat emekçilerin birkaç kuruşunu da gaspetmek istiyor

Hükümetin vergi tasarısı sakat emekçileri de vergilendiriyor. Şimdiye kadar sakatlardan Gelir Vergisi alınmıyordu. Ülkede bir milyon civarında sakat emekçi vardır. Burjuvazi kâr hırsında gözü dönmüş olarak hiç bir iş güvenliği yatarımı yapmıyor. Eski işçilerden kaçının iki gözü, iki ayağı, on parmağı eksiksiz ve sağlam? CHP'nin vergi tasarısı tek kollu, tek bacaklı emekçilere dilencilikten başka yol bırakmıyor. Kopuk parmaklar, çıkmış gözler şimdi egemen sınıflara sermaye kaynağı olmak üzere vergilendiriliyor. Sakat emekçilerin beş-on kuruşuna uzanan bu el egemen sınıfların ve onlarla uzlaşan CHP reformistlerinin gerçek yüzünü bir kere daha gösteriyor.

Bu vergi tasarısı, emperyalist tekellerin örgütü Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) dayattığı tedbirler arasındadır. Demireller, Türkeşler bu ağır yükü halka bindirecek olanağı bulamadılar. Ecevit yönetimi ise yüzündeki sahte halkçı maskesiyle, emperyalistlerin ve egemen sınıfların bu isteğini de emekçilere yüklemeye hazırlanıyor.

SAKAT EMEKÇİLER DİLENCİLİĞE MAHKUM EDİLEMEZ !

EMEKÇİ HALK ÜZERİNDEKİ BÜTÜN VERGİ YÜKLERİ KALDIRILMALIDIR !

BELEDİYELER EKMEĞE ZAM YAPIYOR

Egemen sınıflar halkın birkaç dilim ekmeğine göz koydu

Zam furyası sürüyor. Emperyalistler ve egemen sınıflar halka yük üstüne yük bindiriyorlar. Kamu İktisadi Teşekkülleri mallarına zam yapılması, emperyalist tekellerin dayattığı başlıca "tedbirler" arasındadır. CHP hükümeti, IMF ile yaptığı [illegible] anlaşmasını uyguluyor. Geçen hafta Tariş mamullerinin hepsine zam yapıldı. Zeytinyağının kilosu 40 liraya çıktı. Böylece emekçi halk kitleleri artık zeytinyağından bütünüyle vazgeçmeye mahkum edildiler. Bu arada [illegible]

Ecevit'in

Baş.ta.sa.1'de

istemektedirler.

Petrol konusunda istekleri [illegible] Şimdilerde yapılan [illegible] Kıta Sahanlığı görüşmeleri [illegible] Karadeniz'deki petrol ve [illegible] "ortaklaşa" işletil[illegible] Türkiye'nin Karadeniz'de [illegible] bile işletmeye gücü var [illegible] "ortaklaşa" [illegible] bir aldatmacadır ve [illegible] yataklarının [illegible] elinde kalmasından başka [illegible]

[illegible]

CHP reformistlerinin

Baş.ta.sa.1'de

"[illegible] yabancı sermayeye açılmıştır" dedi. Bu sıralarda Deniz Baykal, yabancı petrol tekellerine karşı [illegible]

[illegible]

lonu da patladı. Onlar geçen yıl halka verdikleri sözleri bir bir unuttular. Şimdi ise daha bir ay önce söylediklerini yutuyorlar.

[illegible]

"Milli Petrol" mücadelesinin savunucusu gibi görünmeyi de hiç bırakmıyorlar. Böylelikle halkın mücadelesinin büyümesine set çekiyor ve emperyalist [illegible]

[illegible]

Doğuda

Baş.ta.sa.1'de

Burada [illegible]

[illegible]

Taleplerimizi gerçekleştirene

Baş.ta.sa.6'da

istiyoruz.

[illegible]

tiyoruz.

Gerçekte, bütün bu sorunların kökeninde yatan şey, bir genel af yasası ilan etmeksizin cezaevlerindeki hükümlü ve tutukluların yaşamlarının düzeltilebileceği yolundaki yanılgıdır. [illegible]

[illegible]

NURHAK

[illegible]

KİB-DER Genel Merkez Kongresini Yurtsever Devrimciler kazandı

KİB-DER (Kimsesiz Çocuklar Birleşme ve Dayanışma Derneği) I.Olağan Genel Kurulu 28 Mayıs günü Ankara'da yapıldı. Seçimleri Yurtsever Devrimci KİB-DER'liler listesi kazandı.

Ülkemizde yüzbinlerce kimsesiz çocuğun kendiliğinden gelişen mücadeleleri sonucu KİB-DER'in kurulmasına TİP revizyonistleri sahip çıkar görünerek kabaran bu mücadeleyi bastırmak için yönetimi ellerine geçirdiler. Bir yıllık yönetimleri süresince kimsesizlerin bu mücadelesini partinin bir odasına sıkıştırarak pasifize etme amacını, proleter devrimcilerin kimsesiz çocukların sorunlarına eğilmesine kadar sürdürdüler. Proleter devrimciler kimsesiz çocuklara bu revizyonistlerin gerçek yüzünü anlattı. Gittikçe etkinlikleri kırılan revizyonistler büyük bir korku ve telaş içerisine kapıldılar. Hele kongrenin yaklaşması daha da telaşlandırdı bunları.

Kongre için kitleye duyuru yaptıkları halde salon parasını ödemediklerinden bu kongre yapılamadı. İkinci kongre günü de Yönetim Kurulunun Mali Raporu hazırlayamadığı gerekçesiyle iptal kararı alıyordu. Alınmış kongre kararını ancak genel kurulun erteleme yetkisini bildikleri halde, kitleleri koyun sürüsü olarak gören bu revizyonistlerin yüzü daha da bir teşhir oluyordu. Kongrenin yapılmasında ısrar eden kitleye bu kez kongre tarihinin bazı aksaklıklar nedeniyle zamanında ilan edilemediğini, onun için de kongrenin yasal olamayacağını söylüyorlardı. Bu revizyonistlerin ilk oynadıkları oyun değil, her yerde başvurdukları burjuva oyunlarındandı. Amaçları kongreyi süresiz ertelemek ve kendi görüşlerinden kişileri kaydederek kongreyi almaktı. Ama kimsesiz çocuklar buna fırsat vermedi. Zorlayarak 28 Mayıs'ta kongrenin yapılması ve o güne kadar da üye kaydının dondurulması kararını aldırdılar.

28 Mayıs'ta kongreye 200'e yakın üye katıldı. Divan Başkanı seçimlerini Yurtsever Devrimciler ezici çoğunlukla aldılar. Kongrenin kesin elden gideceğini anlayan revizyonistler, derneğin feshedilmesi için provokasyon hareketlerine giriştiler. Derneğin kongresinin üçüncü ertelenişi olduğundan herhangi bir olayda yeni bir ertelenişin mümkün olmadığını, kongrede çıkacak bir olayın derneğin feshini getireceğini biliyorlardı. Onun için hesaplarını derneğin feshedilmesi temelinde geliştiriyorlardı.

Kendi tekkelerinden çıkacak kimsesiz çocukların derneğinin, burjuvazi tarafından feshedilmesine çalışan bunların kimin tarafında saf tuttukları açıkça görülüyordu.

İlerici Demokratlar listesiyle çıkan TİP'li revizyonistler adına söz alan kişi konuşması boyunca kimsesiz çocukların sorunuyla ilgili tek söz etmezken, yurtsever devrimci kimsesiz çocuklara saldırdı.

Seçimlerden önce Yurtsever Devrimci KİB-DER'liler adına söz alan arkadaş konuşmasında şunları söyledi: *"Bugün yüzbinlerce kimsesiz çocuk, bu kahrolası düzenin kahrolası çarkları arasında kaderlerine terkedilmişlerdir. Oysa, Anayasada 'Devlet kimsesiz çocuklara bakmak zorundadır' deniyor. Anayasada böyle dendiği halde, açlığa sefilliğe itilmiş yüzbinlerce kimsesiz çocuk görüyoruz ülkemizde. Halkımızın bir parçası olan bu çocuklara neden bakılmıyor? Elbette bakılmaz. Çünkü, devlet halkımızın devleti değil, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletidir.*

Yüzbinler eğitime, sıcak bir yuvaya muhtaçken, göstermelik olarak on-onbeş bin çocuk yurtlarda barınmaktadır. O da nasıl? Faşist baskı ve sömürü altında.

Bugün yurtlarda kalan çocuklar, bu düzenin köleleri durumuna getirilmek istenmektedir. Küçük yaşta 10-12 saat çalıştırılarak aldıkları haftalığın % 75'ine yurt idaresi el koymaktadır. Ve faşist terör alabildiğine uygulanmakta, dayak küfür olağan sayılmaktadır. Hele, bir yurt idarecisinin dayağına, küfürüne baş kaldıran veya devrimci bir yayın okuyan çocuk, kendisini karanlık sokağın içinde bulmaktadır.

Tüm bunlara boyun eğebilenler ise, 18'inde yine işsiz-güçsüz sokağa atılmaktadırlar.

Nasıl kurtulacaktır kimsesizlerimiz bu sefillikten, açlıktan ve horlanmışlıktan. Halkımızın kurtuluşu gibi kimsesiz çocuklarımızın gerçek kurtuluşu da faşist diktatörlüğün yıkılıp, yerine işçi sınıfının öncülüğünde Demokratik Halk İktidarının kurulması ve Sosyalist bir düzenin oluşmasıyla olacaktır. İşte o zaman devlet halkımızın ve onun bir parçası olan kimsesizlerimizin devleti olacaktır.

Ama bizler bu süreç içinde boş mu durmalıyız. Hayır.

Derneğimiz KİB-DER'i güçlendirmeli, bugünkü yasaları sonuna kadar zorlamalı ve haklarımızı söke söke almalıyız.

Ülkemizin dört bir yanındaki kimsesizlere derneğimiz elini uzatmalı, onları faşist diktatörlüğün kirli çarkları arasından çıkartıp mücadeleye sokmalıdır.

Bugün derneğimize birçok yurttan 'bize ellerinizi uzatın' diye kardeşlerimiz mektuplar gönderiyorlar. Onların dertleriyle ilgilenip çareler aramalıyız. Yeni yurtlar açtırıp, üniversiteye devam edenlerin yurtlarda kalmasını sağlamalıyız. Kimsesiz çocukların sorunlarına eğilmek için mücadeleyi yükseltmeliyiz. Bu mücadele KİB-DER'e haftada bir iki saat uğramakla yükseltilir mi? Elbette yükseltilemez.

İşte kardeşler biz Yurtsever Devrimci KİB-DER'liler, kimsesizlerimizle birlikte bu mücadeleyi yükselteceğiz diyoruz.

YAŞASIN KİMSESİZ ÇOCUKLARIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

YAŞASIN UDHD VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!"

Arkadaşın konuşması iki-üç kez kesilerek coşkun bir şekilde alkışlandı. Bu alkışlamaya revizyonistlerin kafa kola aldıkları üyeler bile coşkun bir şekilde katıldılar.

Seçimlerde revizyonistler 69 oy alırken Yurtsever Devrimciler 127 oyla seçimleri kazandılar. Seçimleri provoke edemeyeceğini anlayan revizyonistler kimsesiz çocuklardan unutamayacakları tokadı yediler.

KİB-DER'de çalışan proleter devrimcilerin oranın koşullarına uygun olarak uyguladıkları doğru taktik ve önderlikleri tüm devrimci arkadaşlara örnek olmalıdır.

ORTAK AÇIKLAMA

Geçtiğimiz haftalarda çeşitli dernek, kuruluş, sendika, kişi ve yayın organları temsilcileri İstanbul-Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi halkı üzerinde yapılan baskıları ve oynanan oyunları protesto eden bir Basın Açıklaması yaptılar. Bu Basın Açıklamasının bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz:

"İmar ve İskan Bakanı ve İstanbul CHP milletvekilleri geldiler, mahalle halkına birçok vaatte bulundular. "Altyapı tesisleri kurulacak", "ev yapmak isteyenlere en az 10.000 lira kredi verilecek", "yol, su, elektrik yapımına derhal başlanacak" vb. gibi vaatlerin hiç biri bugüne kadar gerçekleşmedi. Bütün bu vaatlerin yerine getirildiğini göstermek için yapılan iki prefabrik evden biri -daha sonra gelen kaymakam tarafından da belirtildiği gibi- polis karakolu olacaktır, diğerinin de jandarma karakolu olacağı söyleniyor. Üstelik "siz şimdilik sorunlarınızı çözecek bir komite seçin" dediler, fakat halk kendi komitesini seçerken polis mahalleyi basıp 22 emekçiyi gözaltına aldı ve onlara beş gün işkence yaptı. Tutuklamak için gerekçe bulamadıklarından onları daha sonra serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Yoksul halkın binbir zorlukla yaptığı evler yol yapılacağı söylenerek yıkılmaya çalışılıyor. Kaymakam bir yığın polis ve jandarma ile gelerek mahalle halkına söz hakkı tanımadan makinalı silahların gölgesi altında mahallenin adını değiştirmeye çalışmıştır. İki tane ajanı da mahalleye muhtar olarak atamıştır. Ama halk bunları tanımamaktadır. Halk kendi seçmediği kişileri, kendine önder olarak kabul etmemektedir.

Ayrıca faşistler Örnek Mahallesinde, 1 Mayıs Mahallesi halkından olduğunu tanıdıklarını dövmekte, tehdit etmektedir. Bunlar Örnek Mahallesinden topladıkları kişileri 1 Mayıs Mahallesi halkından hesap soralım diye kışkırtmaktadır.

Demirel de Ümraniye'deki konuşmasında "1 Mayıs Mahallesine bir karış yer vermeyelim, gidip oradaki evleri işgal edelim" diyerek Ümraniye halkını 1 Mayıs Mahallesine düşman etmeye çalışmıştır. Aynı gece bir aileyle birlikte 15 kişilik bir grup halkın malı olan Sağlık Ocağını işgal etmiştir. Mahalle halkı bu olaya müdahale ettiğinde ise polis mahalleyi basıp mahalle halkından iki kişiyi karakola götürmüştür. Halkın malını işgal edenlere ise dokunulmamıştır.

Bu oyunların baskıların tek bir amacı vardır: 1 Mayıs Mahallesi halkını sindirip, mahalleden uzaklaştırmak...

1 Mayıs Mahallesi halkı üzerinde gittikçe yoğunlaştırılan baskı ve tertipleri şiddetle protesto ediyoruz."

TÜM PTT-DER İSTANBUL ŞUBESİ
İETT-DER
GÜNEY YAYINLARI
GÜNEY DERGİSİ
EMİL GALİP SANDALCI
İSTANBUL BANK-SEN
SİNE-SEN ADINA MEVLUT ENİNÇ
DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ ÖRGÜTLENME SEKRETERİ
YURTSEVER DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ
PETROL-İŞ ANADOLU ŞB. BŞK.
GENÇ İŞÇİ GAZETESİ
KADIKÖY DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ
İSTANBUL YÜKSEK TEKNİK ÖĞRETMEN OKULU DERNEĞİ
DEV-LİS GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ
EMEKÇİ-DER
KYDGD ADINA GENEL SEKRETER
KURTULUŞ GAZETESİ
CERRAHPAŞA-DER ADINA GENEL BŞK.
DÖB ADINA GENEL BAŞKAN
İKTİSAT-DER ADINA GENEL BAŞKAN
YURTSEVER ORMANCILAR DERNEĞİ
BÜYÜKDERE SPOR VE KÜLTÜR DERNEĞİ
TÜM DÖKÜM-İŞ SENDİKASI
DEVRİMCİ KADINLAR DERNEĞİ
ASİS
İLERİ MÜZİK-İŞ SENDİKASI
AKSARAY LİSELİLER BİRLİĞİ ADINA BŞK. İBRAHİM DERELİ
ŞEHREMİNİ GENÇLİK DERNEĞİ ADINA BŞK. FARUK YERUŞAN
İYDGD ADINA BŞK. NECDET ÖĞÜTÇÜ
BAHÇELİEVLER HALK DERNEĞİ ADINA BŞK, MEHMET GÜNEŞLİ
HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ
PARTİ BAYRAĞI DERGİSİ
YDGF ADINA BŞK. ÇETİN KAYA

NURHAK ŞEHİTLERİ ANILDI (II)

ANKARA-TEPECİK halkı 31 Mayıs direnişini andı. Toplantı Kadir, Sinan, Alpaslan yoldaşlar, Tepecik halkının yiğit evladı Mehmet Dağarslan ve tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla başladı. Halkevinde yapılan toplantıya 150 kişi katıldı. Konuşma yapıldı. Ağıtlar söylendi. Toplantı devrim andıyla son buldu.

DERSİM-KÖRKEŞ köyünde yapılan anma toplantısına yağmura rağmen 200 emekçi katıldı. Gecede köylü gençlerden oluşan koro ve işsizliği teşhir eden bir piyes yer aldı. Kürtçe ve Türkçe türküler söylendi. Kadınların sorunlarını dile getiren bir piyes oynandı.

NİZİP-ELİFOĞLU köylüleri üç yoldaşı anmak için 31 Mayıs günü bir toplantı düzenlediler. Köy kahvesinde düzenlenen toplantıda konuşmalar yapıldı. Üç yoldaşın direniş ruhu, yiğitliği, halka ve devrime bağlılığı dile getirildi.

PAZARCIK'ta 31 Mayıs günü yürüyüş ve toplantı yapıldı. Faşist kaymakam ve CHP ilçe başkanı toprak ağası Koçdağ anma toplantısı miracatını reddettiler. Bunun üzerine toplantı açık havada 10 bin dönümden fazla toprağa sahip Fillo'nun çiftliğinin yanında yapıldı.

Pazarcık ve çevre köylerden gelen devrimciler, tarım işçileri, yoksul köylüler marşlar söyleyerek, pankart ve dövizlerini açarak yürüyüşe başladılar. Çevrede çadırlarda bulunan işçiler de katıldı. Önceleri çekinenler oldu. Daha sonra işçiler de yürüyüşe katıldılar. Gazete satın aldılar. Yürüyüş boyunca yoksul halkın birbirine bağlılık ve sevgisi arttı. İşçiler ve köylüler kaynaştılar.

Çevredeki işçiler alana girdikten sonra kitle 600 kişiyi buluyordu. Saygı duruşundan sonra bir arkadaş konuştu. 31 Mayıs direnişini andı. CHP'li toprak ağalarını teşhir etti. Tarım işçilerinin sorunlarını ele aldı.

Konuşma bittikten sonra yürüyüş kolu yarım saat uzaklıkta bulunan Civikanlı köyüne yürüdü. Alanda 800'den fazla halk toplanmıştı. Konuşma yapıldı. Devrim ve mücadele andı içildi. Gece saat 21'de Pazarcık'ın ziyaret tepesinde devrim ateşi yakıldı.

ADIYAMAN GÖLBAŞI'nda düzenlenen toplantıya çevre köylerden köylüler katıldılar. Saygı duruşundan sonra 1971 dönemini anlatan konuşmalar yapıldı. Toplantı devrim andı ile son buldu.

ELBİSTAN halkı, Sinan, Kadir, ve Alp yoldaşları andı. Elbistan ve köylerinde yapılan anma toplantılarına halk büyük bir ilgiyle katıldı. Kadınlar ilk kez kalabalık olarak toplantılara katıldılar.

Elbistan'da yapılan toplantıda Halkın Birliği ve Halkın Yolu taraftarları da konuştular. Köylerdeki anma toplantılarında halk içindeki siyasetlere söz hakkı tanındı. Demircilik Köyünde yapılan toplantıya 500 emekçi katıldı. Devrimci bacıların korosu marşlar söyledi. Konuşmalar yapıldı. Anmadan sonra tepede üç ateş yakılıp başında nöbet tutuldu.

Köseyahya Köyünde 200 kişilik halk topluluğu anma toplantısına katıldı. Malap Köyünde 400 emekçi toplandı.

31 Mayıs'ta Pertek'te yapılan miting ve yürüyüşe binlerce emekçi katıldı.

Elbistan köylerindeki toplantılarda Halkın Birliği taraftarlarının olumsuzlukları halk tarafından eleştirildi.

DOĞANŞEHİR DEDEYAZI köylüleri 31 Mayıs günü anma toplantısı düzenlediler. Toplantıda faşist zulmü ve halkın direnişini anlatan bir oyun oynandı. Koro devrimci marşlar söyledi.

Dedeyazı köylüleri 8 Haziran 1976 günü katledilen İlhan ve Mehmet Ali yoldaşların ölüm yıldönümlerinde de bir anma toplantısı düzenlediler.

DERSİM, halk için onurlu kavganın üç yoldaşını andı. Pertek'te yapılan yürüyüşe binlerce emekçi katıldı. Faşistler Pertek'in sünni inançlı halkını tedirgin etmek için yalanlar yaymışlardı. "Sünni evleri basılacak" gibi gerici propaganda yapmışlardı. Ancak halk "Alevi sünni bir olsun, faşistler kahrolsun!" sloganını atınca kuşkuları dağıldı. Miting, militan ve coşkulu bir havada yapıldı. Konuşmalarda faşist diktatörlüğün katliamları lanetlendi. Pertek'teki tertip ve provokasyonlara dikkat çekildi. Bunları yerle bir edecek biricik gücün halkın aktif mücadelesi olduğu vurgulandı. Pertek'te faşist operasyonla tutuklanan Abdullah Varlı ve dört arkadaşının mesajı okundu. 'Apo'ya Özgürlük" "Muharrem'e Özgürlük" sloganları yükseldi. Toplantı Halkın Birliği ve Halkın Gücü taraftarları adına yapılan konuşmalarla son buldu.

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER, TÖB-DER ANKARA Şubesinde 31 Mayıs 1971'de katledilen devrimcileri anmak amacıyla bir toplantı düzenlediler. Ortayolcular ve sosyal-faşistler el ele vererek bu toplantıyı engellemeye çalıştılar. Devrimcilere saldırdılar.

ESKİŞEHİR YUNUS EMRE ÖĞRETMEN LİSESİNDE 1 Haziran günü üç yoldaşı anma toplantısı düzenlendi. Kursa katılan 40 öğrenci toplantıya katıldı. Nurhak direnişi anlatıldı. Eskişehir'de faşizmin işkencehanelerinde beyin kanaması geçiren bir yoldaş için bağış toplantı.

İZMİR EGE ÜNİVERSİTESİ FEN FAKÜLTESİNDE ve BORNOVA YURDU ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİNDE toplantılar düzenlendi. Fen Fakültesinde düzenlenen forumda Halkın Kurtuluşu taraftarları adına konuşma yapıldı. Halk içindeki siyasetler adına konuşmalar yapıldı. Bornova Yurdunda üç yoldaş ve 1 Haziran 1971'de katledilen Hüseyin Cevahir anıldı. Ateşler yakıldı, marşlar söylendi, şiirler okundu.

DENİZLİ DMMA öğrencileri 31 Mayıs Nurhak ve 8-9 Haziran Antep direnişlerini forumla andılar. Forumda ilk defa Enternasyonal Marşı okulda söylendi. Devrimci Yol taraftarları ve Halkın Kurtuluşu taraftarları adına konuşmalar yapıldı, şiirler okundu. 9 Haziran günü düzenlenen toplantıda Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği taraftarları konuştular. "Yaşasın Antep Direnişimiz" sloganı güçlü şekilde haykırıldı.

KAHRAMANMARAŞ YDGD'de Nurhak şehitleri anıldı. Toplantıya 80 genç katıldı. Konuşmada, 71 Nurhak direnişi anlatıldı. Ortayolcu görüşler eleştirildi. Şiirler, Nurhak çatışmasını ve üç yoldaşın kısa hayatlarını anlatan yazılar okundu. Toplantı ant içilerek dağıldı.

ÇANAKKALE'de 31 Mayıs'

Dev.Sa.7.Sü.7'de

HALKIN KURTULUŞU

Sınıf mücadelesi cephesinden

DERSİM

DERSİM PERTEK kazası ULUPINARLI köyünde devrimci çalışma yoğundur. Köyde bir Yardımlaşma ve Tüketim Kooperatifi vardır. En geniş köylü kitlesi bilinçlenmekte ve devrimci çalışmaya katılmaktadır. Bütün bu çalışmalar Dere nahiyesi karakol çavuşunu tedirgin etmektedir. Çavuş, slogan sildirmek, afiş yırttırmak gibi yollarla köylülere gözdağı vermeye çalışmaktadır. Bir keresinde çevre köylerden birinde bir düğünde söylenen marşları bahane edip bütün devrimcileri tutuklamış, işkence etmişti.

Faşist çavuş geçenlerde kooperatifte arama yaptı. Bir bildiriyi bahane edip önceden tehdit ettiği bir arkadaşı kelepçeleyip karakola götürdü. O sırada köylüler mevsimlik işleriyle uğraştıklarından köyde kimse yoktu. Haber kısa zamanda duyuldu. Bütün köylüler köye doluştu. Hep birlikte nahiyeye gidildi. 7 yaşından 70 yaşına kadar herkes karakola yürüdü. Çavuş arkadaşı Pertek'e götürmek üzere kaçırmaya hazırlanıyordu. Köylüler jipin önüne geçtiler. Arkadaşı geri istediler. Çavuş önce köylüleri oyalamaya çalıştı. Daha sonra itişip kakışmalar başladı. Bütün köylüler birlikte ve kararlı biçimde davrandılar. Çavuş gerilemek zorunda kaldı. Arkadaş serbest bırakıldı.

Köylüler dayanışma ve birlikte mücadelenin mutlu sonu ile köye yöneldiler. Dönüş yolunda çevre köylerden gelen köylülerle karşılaştılar. O sırada 31 Mayıs mitingi için çağrı yapan devrimciler de geldi. Devrimciler de konuştu. Adeta bir miting havası yaratıldı. Köylülerin büyük çoğunluğu miting çağrısına olumlu cevap verdi.

Köylüler, devrimin kitlelerin eseri olduğunu bir daha kavradılar. Bu eylem, devrimci fikirler kitleler tarafından benimsenirse maddi bir güce dönüşeceğini doğruladı.

KARS

KARS, GOLE ve ARDAHAN'da Halk Geceleri yapıldı. Karslı, Göleli, Ardahanlı işçiler, köylüler ve gençler bu gecelerde faşist diktatörlüğe karşı kin ve nefretlerini haykırdılar.

Geceden bir hafta önce şehrin çeşitli yerlerine gecenin afişleri yapıştırıldı. Araba ile dolaşıp tüm mahallelere hoparlörle gecenin duyurusu yapıldı. Ev ev dolaşıp gecenin propagandası yapıldı, bilet satıldı. Birçok köyde de bu çalışmalar sürdürüldü.

27 Mayıs akşamı Kars'ta yapılan geceye 800 halk kitlesi katıldı. Konuşmaları banda kaydetmek isteyen polisler salona alınmadı. Kitlenin kararlılığı sonucunda polis çekip gitmek zorunda kaldı. Diğer gecelere de polis alınmadı. Gecede saygı duruşu ve Enternasyonal Marşından sonra devrim şehitlerinin resimleri gösterildi. Nihat Behram arkadaş şiir okudu. Ümmüşan bacı türkü söyledi. Daha sonra YDGF adına Genel Sekreter konuşma yaptı. Halkın Kurtuluşu taraftarları adına bir konuşma yapıldı. 28 Mayıs akşamı yapılan halk gecesi daha coşkulu ve disiplinli geçti. Geceye katılan halk güçleri özgürce sloganlarını attılar. Bu gece sonunda faşistler 2 camiye dinamit koyarak provokasyon yaratmaya çalıştılar. Ancak bilinçli Kars halkı bu oyunları yutmadı.

Göle'deki geceye 650-700 emekçi, Ardahan'daki geceye 800 emekçi katıldı. Burada tüm kitle Ardahanlı devrimci Erdal'ın tutuklanmasını protesto için "Erdal'a Özgürlük" sloganını bağırdı. Geceye katılanların çoğunluğu işçi ve köylülerdi.

Halk geceleri pekçok olumlu deneyler kazandırdı. Kitle bağlarını geliştirdi. Genel Af talebi kitlenin talebi haline geldi. Karşı-devrimci provokasyonlar boşa çıkarıldı.

ANKARA

ANKARA TEPECİK Mahallesi halkı faşist çetelerin saldırısını püskürttü. Faşist çeteler yuvaları olan Site Yurdundan Tepecik çevresine bir hafta boyunca silah yığdılar. 2 Haziran günü halkın henüz az olduğu bir sırada saat 17.00'de silahlarla saldırıya geçtiler. Ellerindeki silahlar çok iyi silahlardı. Kovalarla mermi taşıyorlardı. Halkın elinde kazma kürekten başka şey yoktu. Ama geri çekilmediler. Çatışma 19.00'a dek sürdü. O sırada halkın büyük çoğunluğu belediye otobüsleriyle geldi. Hep birlikte faşistlere yüklenen halk bir saat içinde saldırganları mahalleden kovaladı. Polisler o sırada gelmeye başladı. Halktan üç kişi vurulmuştu. Halk saldırganların bölgelerini işgal etmek üzere harekete geçti. Polis halkı engellemeye kalkınca ancak bir iki dakika dayanabildi. Saldırganlar kaçabildiler. Yakalanıp polise teslim edilenler dahi serbest bırakıldı.

Faşist katiller, Hüdaverdi Özpolat'ı bu sırada kahpece vurdular. Halk toplu haldeyken yalvaran polisler ise herkes evlerine çekilince tek tek evlere girip arama yaptılar. Mahallesini koruyan 1/ emekçiyi gözaltına aldılar. Birçok evde tahribat yaptılar. Ufacık çocukları dahi öldüresiye dövdüler. Yiğit Tepecik halkı gerek saldırganları püskürtürken, gerek polise karşı direnirken devrimci azim ve kararlılığını gösterdi.

TRABZON

TRABZON'da yurtsever devrimci yayınların dağıtımını yapan kitabevleri üzerindeki baskılar yoğunlaşmaktadır. Bir süre önce Halkın Kitabevi'nin kepengi gece yarısı faşistler tarafından tahrip edilerek vitrin camlarının tümü kırıldı. 2 Haziran günü Arkadaş Kitabevinde çalışan bir devrimci CİSNU bildirilerini bulundurduğu iddiasıyla gözaltına alındı. Merkez Karakolundaki faşist polisler tarafından işkence edildi. Sorgu sırasında komiser birçok kez "ben sapına kadar komandoyum" dedi. "Sen kitabevinde çalışma, oradan ayrıl. Sana istediğin gibi iş buluruz." gibi laflar söyledi. Hatta "sen devrimcilerin arasına gir. Ne yaptıklarını öğren bize bildir" gibi laflarla ajanlık teklif ettiler.

Devrimci arkadaş onurundan ve devrimciliğinden taviz vermedi.

Faşistler, dünyada gelişen devrimci mücadeleden çok korkuyorlar. Çünkü İran Şahı gibi emperyalist uşaklarına karşı mücadele onların da başına gelecekleri gösteriyor. Onlar, İran ve Türkiye halkları arasındaki devrimci dayanışmadan korkuyorlar.